

A6M2-K

eduard

1/48 Scale Plastic Model Kit

ProfiPACK
edition

item No. 82218

Mitsubishi Zero se stalo během 2. světové války symbolem japonských vzdušných sil. Výroba jeho cvičné verze byla zahájena až v druhé polovině druhé světové války a některé z těchto letounů byly při obraně Okinawy nasazeny do speciálních útočných operací letců kamikaze.

Japonský letecký průmysl byl ve 20. letech a počátkem 30. let 20. století orientován na výrobu letounů stavěných podle zahraničních licencí. Ozbrojené složky, především námořnictvo, však s ohledem na specifika čínského a pacifického bojiště přicházely s požadavky, které zahraniční letecké konstrukce nenabízely. Díky tomu vznikl u firmy Mitsubishi Heavy Industries námořní stíhací letoun Typ 96, známější jako A5M „Claude“. Jednalo se o stroj, který navrhl tým pod vedením mladého japonského konstruktéra Jirō Horikoshiho. Navzdory poměrně slabému motoru se podařilo vytvořit lehkou a obratnou stíhačku s pevným podvozkem, která v době svého vzniku neměla co do rychlosti konkurenci. Následně byly v říjnu 1937 osloveny firmy Mitsubishi a Nakajima, aby zahájily vývoj prototypu palubní stíhačky 12-shi. Požadované parametry byly natolik extrémní, a někdy i vzájemně protichůdné, že oba konstruktérské týmy zjišťovaly, zda by bylo možné je „změkčit“. Nakajima nakonec od projektu odstoupila, nicméně požadavky na nový letoun byly na základě zkušeností z čínského bojiště dokonce ještě zpřísněny. Horikoshiho týmu se posléze podařilo je splnit, a to nejen díky aerodynamické koncepci a novému druhu lehké slitiny pro potah letounu, ale i díky motoru Sakae 11 firmy Nakajima. Během letových testů bylo nutno řešit praskání potahu křídla při přetížení i ovládání křidélek při manévrech ve vysokých rychlostech. Nová stíhačka měla silnou výzbroj dvou kanónů a dvou kulometů, extrémně dlouhý dolet (přes 1800 km) a výbornou manévrovatelnost. Její maximální rychlost byla 533 km/h ve výšce 4550 m. Postrádala však pancéřování a další ochranné prvky a nepřekročitelná rychlost činila pouze 600 km/h.

Nový letoun byl do výzbroje zařazen v roce 1940 s motorem Sakae 12 o výkonu 691 kW (940 k) a dostal oficiální označení Rei shiki Kanjō sentōki (palubní stíhačka typ nula), přičemž „nula“ byla odvozena od roku 2600 (1940) japonského kalendáře. Japonští piloti ji obvykle zkráceně nazývali „Rei-Sen“. Odtud je také odvozen název Zero, často používaný spojeneckými letci namísto oficiálního kódového označení, kterým bylo mužské jméno Zeke. V rámci systému označování letounů japonského námořnictva dostal nový stroj typové označení A6M, přičemž A6 znamenalo, že se jedná o šestý typ palubní stíhačky zařazený do služby a M bylo zkratkou pro název firmy Mitsubishi.

První bojově nasazenou verzí se stala A6M2 Model 11. Jednalo se stíhací letoun určený pro pozemní základny, proto neměl sklopné konce křídla, přistávací hák a rovněž nebyl vybaven směrovou anténou a souvisejícím radiovým bavením. Firma Mitsubishi vyrobila od prosince 1939 do listopadu 1940 celkem 65 kusů této verze. V průběhu výroby a na základě zkušeností bojových jednotek docházelo k malým úpravám a tři stroje Model 11 byly použity pro změny související s plánovaným využitím Zer pro službu na letadlových lodích.

Zera Model 11 byla úspěšně nasazena na čínském bojišti od léta 1940 do září 1941 a zásadně změnila poměr sil v tamní letecké válce. Spojenci ale zprávy z Číny až do 7. prosince 1941 podceňovali.

Během roku 1941 došlo k modifikacím, ze kterých vzešel Model 21. Bylo provedeno několik změn konstrukce, z nichž nejviditelnějšími byly přistávací hák a sklopné konce křídla, umožňující snadnější manipulaci na palubě letadlových lodí. S takto upravenými letouny vstoupilo Japonsko do války s USA a dalšími západními státy. Ve službě na letadlových lodích vydržela tato raná verze Zera až do konce roku 1944. Po čtyřech letech války v Pacifiku byla „jedenadvacítká“ stále strojem, který od útoku na Pearl Harbor čelil v nezměněné podobě daleko modernějším letounům protivníka. Většina Zer však od roku 1943 až do konce války bojovala z pozemních základen. Zkrácené rozpětí (Model 32 a 52) nebo sklopné koncové oblouky křídla (Model 21 a 22) a přistávací hák byly tedy zbytečné.

Tato stavebnice: cvičné Zero A6M2-K

Na návrhu dvoumístného cvičného stroje, který vycházel ze stíhacího palubního letounu A6M2 Model 21, pracoval 21. námořní letecký arsenál na základně Ōmura od roku 1942 a prototyp byl dokončen v listopadu 1942. Letoun dostal označení A6M2-K Model 11. Z křídla byly kvůli odlehčení odstraněny kanóny a někteří autoři uvádějí, že v letounu byl ponechán jen pravý kulomet, zatímco jiní zmiňují výzbroj dvěma kulometry. Přední kokpit pro pilotního žáka nebyl vybaven překrytem kabiny a na bocích měl sklopná dvířka. Na potahu zadní části trupu byly přidány dva konstrukční prvky kvůli zlepšení stability. Výroba A6M2-K v 21. námořním leteckém arsenálu začala v lednu 1943 na základě komponentů firem Mitsubishi a především firmy Nakajima. Celkem jich zde bylo do července 1945 vyrobeno 218. Výroba A6M2-K probíhala také ve firmě Hitachi, která jich od května 1944 do července 1945 dodala 279.

Na základě předpisu ze září 1942 byly cvičné letouny natřeny žluto-oranžovou barvou na všech plochách. Z tohoto důvodu dostaly výsostné znaky na spodních plochách bílý lem. V červenci 1943 byl vydán předpis, který mimo jiné nařizoval, aby byly cvičné letouny, které jsou nasazeny do bojových akcí, nebo mají základny v oblasti, kde operuje nepřítel, kamuflvány jako bojové stroje. V praxi to vedlo ke změně zbarvení již vyrobených cvičných A6M2-K, přičemž spodní plochy byly obvykle ponechány v nátěru žluto-oranžovou barvou. Ke konci války jsou zdokumentovány letouny, které mají na spodních plochách nátěr šedou barvou, nebo jsou dokonce spodní plochy ponechány bez nátěru.

Při výrobě dvoumístných Zer docházelo k improvizacím, takže jsou zdokumentovány i stroje A6M2-K, které mají křídlo z letounu A6M5. Letouny A6M2-K nebyly používány jen k výcviku, ale také k vlečení terčů. Jejich letové vlastnosti se údajně příliš nelišily od jednomístných strojů.

V únoru 1945 dostala Tsukuba Kōkūtai rozkaz zformovat jednotky Kamikaze. Stejný rozkaz obdržely i další jednotky vybavené dvoumístnými Zery, především Yatabe, Kasumigaura a Genzan (II) Kōkūtai. V závěru války se připravovala výroba dvoumístných Zer na základě stíhacího letounu A6M5, letoun nesl označení A6M5-K Model 22 a firma Hitachi do konce války postavila prototypy a sedm kusů.

Carefully read instruction sheet before assembling. When you use glue or paint, do not use near open flame and use in well ventilated room. Keep out of reach of small children. Children must not be allowed to suck any part, or pull vinyl bag over the head.

Před započítím stavby si pečlivě prostudujte stavební návod. Při používání barev a lepidel pracujte v dobře větrané místnosti. Lepidla ani barvy nepoužívejte v blízkosti otevřeného ohně. Model není určen malým dětem, mohlo by dojít k požití drobných dílů.

INSTRUCTION SIGNS

*

INSTR. SYMBOLY

*

INSTRUKTION SINNBILDEN

*

SYMBOLES

*

記号の説明

OPTIONAL
VOLBA

BEND
OHNOUT

SAND
BROUSIT

OPEN HOLE
VYVRTAT OTVOR

SYMETRICAL ASSEMBLY
SYMETRICKÁ MONTÁŽ

REMOVE
ODRÍZNOUT

REVERSE SIDE
OTOČIT

APPLY EDUARD MASK
AND PAINT
POUŽIT EDUARD MASK
NABARVIT

PLEASE CHECK THE LATEST VERSION OF THE INSTRUCTIONS ON www.eduard.com

PARTS

*

DÍLY

*

TEILE

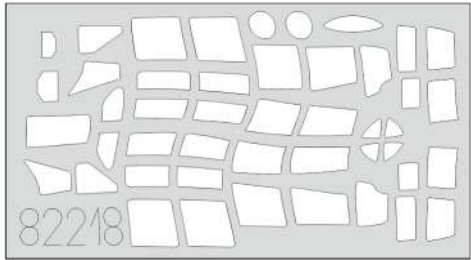
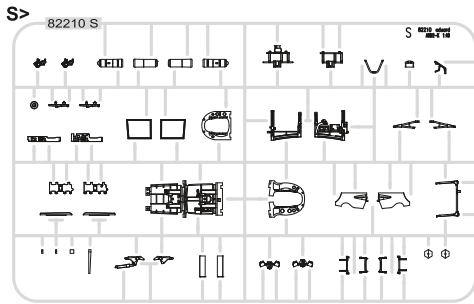
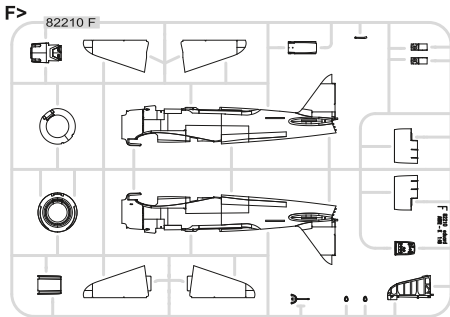
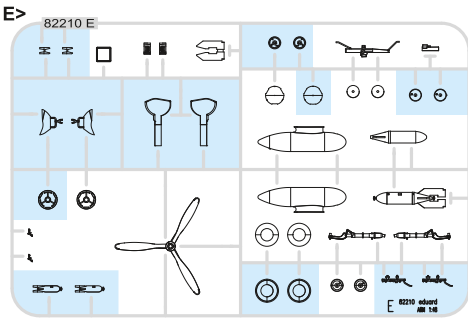
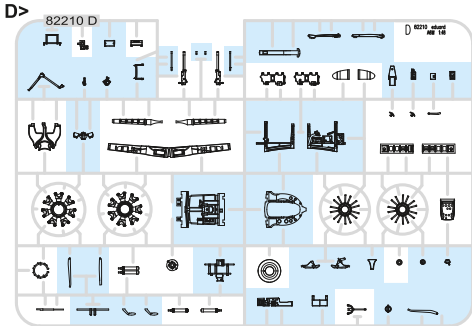
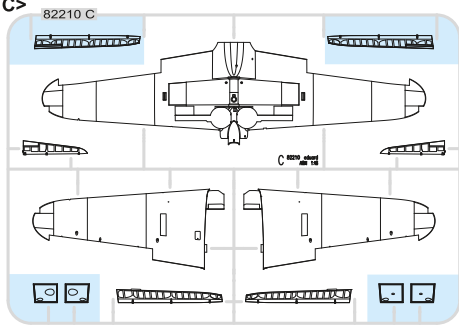
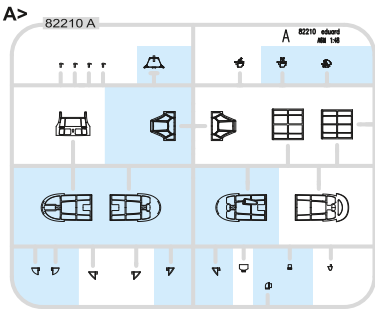
*

PIÈCES

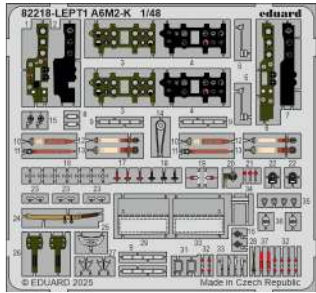
*

部品

PLASTIC PARTS

eduard
MASK

PE - PHOTO ETCHED DETAIL PARTS

-Parts not for use. -Teile werden nicht verwendet. -Pièces à ne pas utiliser. -Tyto díly nepoužívejte při stavbě. - 使用しない部品

COLOURS

*

BARVY

*

FARBEN

*

PEINTURE

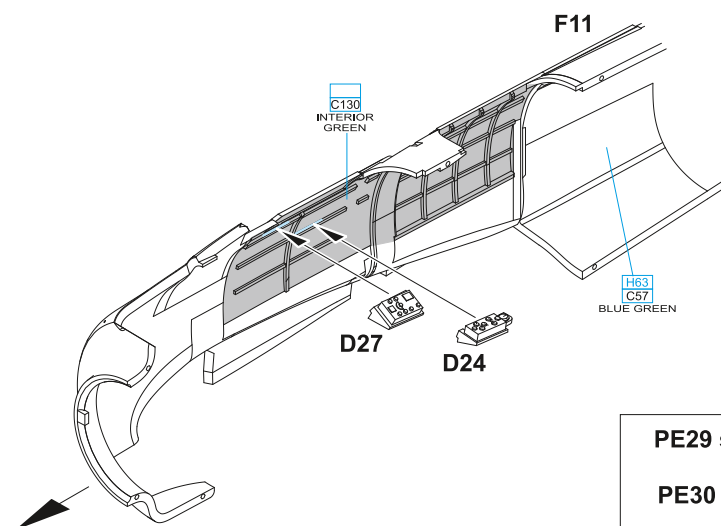
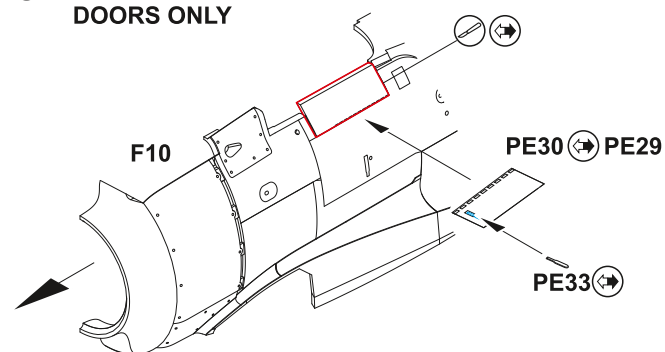
*

色

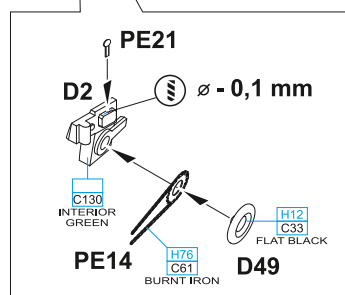
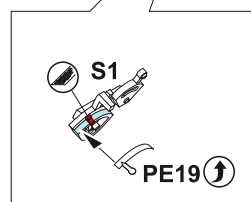
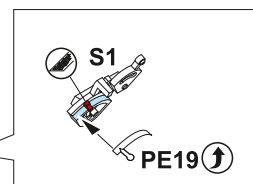
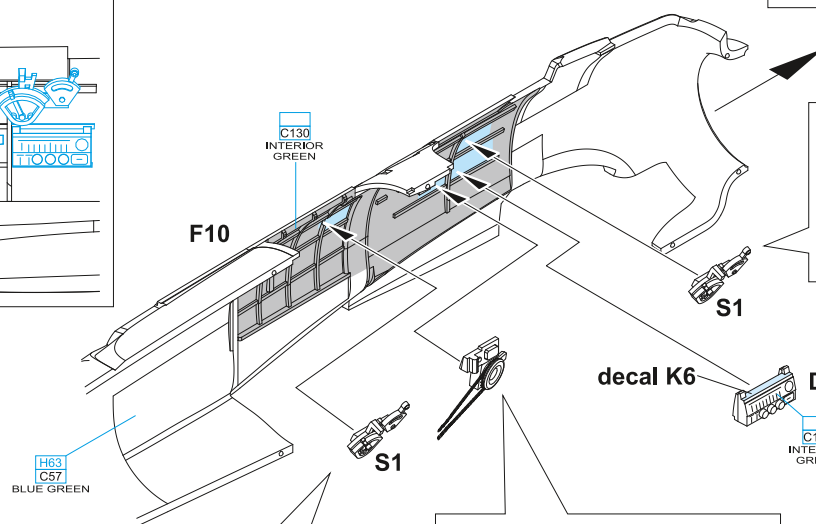
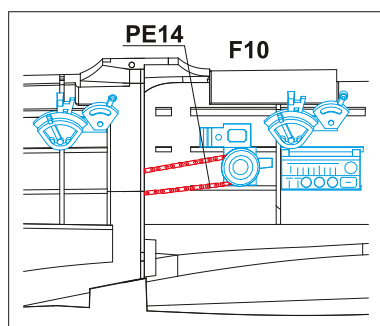
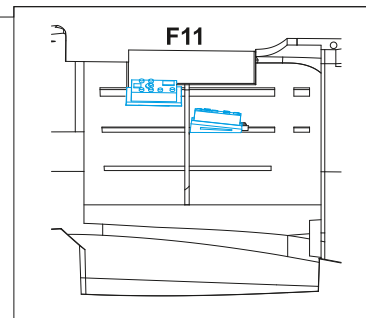
GSI Creos (GUNZE)		
AQUEOUS	Mr.COLOR	
H1	C1	WHITE
H2	C2	BLACK
H6	C6	GREEN
H8	C8	SILVER
H11	C62	FLAT WHITE
H12	C33	FLAT BLACK
H24	C58	ORANGE YELLOW
H47	C41	RED BROWN
H63	C57	METALLIC BLUE GREEN
H76	C61	BURNT IRON
H77	C137	TIRE BLACK
H90	C47	CLEAR RED
H93	C50	CLEAR BLUE

GSI Creos (GUNZE)		
AQUEOUS	Mr.COLOR	
H324	C324	LIGHT GRAY
H413	C113	RLM04 YELLOW
H417	C117	LIGHT BLUE
	C15	DARK GREEN
	C35	GRAY
	C125	COWLING COLOR
	C128	GRAY GREEN
	C129	LIGHT GREEN
	C130	INTERIOR GREEN
	C131	RED BROWN
Mr.COLOR SUPER METALLIC		
SM201		SUPER FINE SILVER
SM212		ALUMINIUM

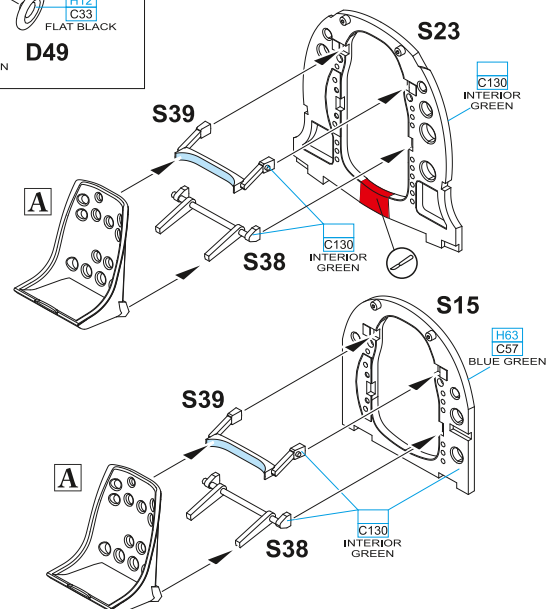
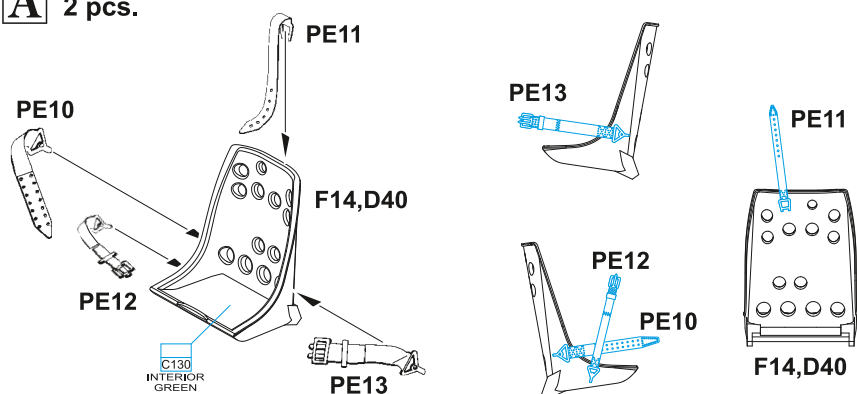
⑦ FOR OPEN DOORS ONLY

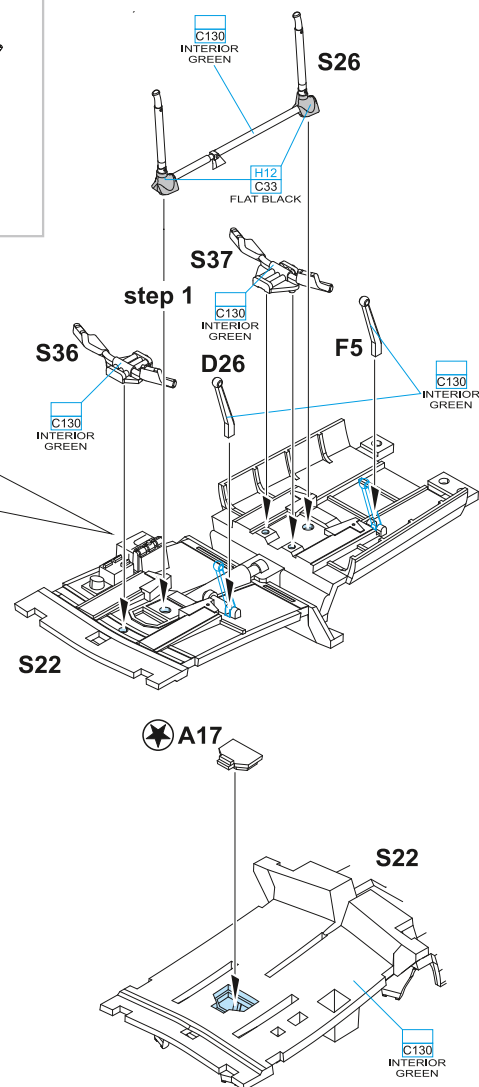
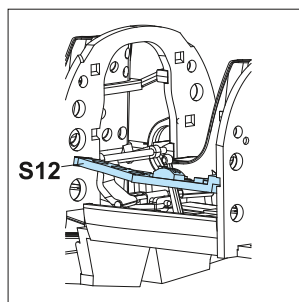
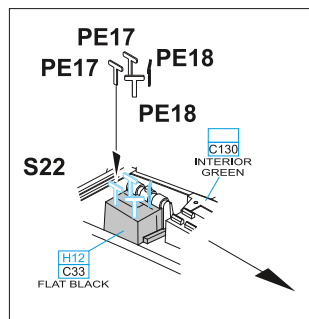
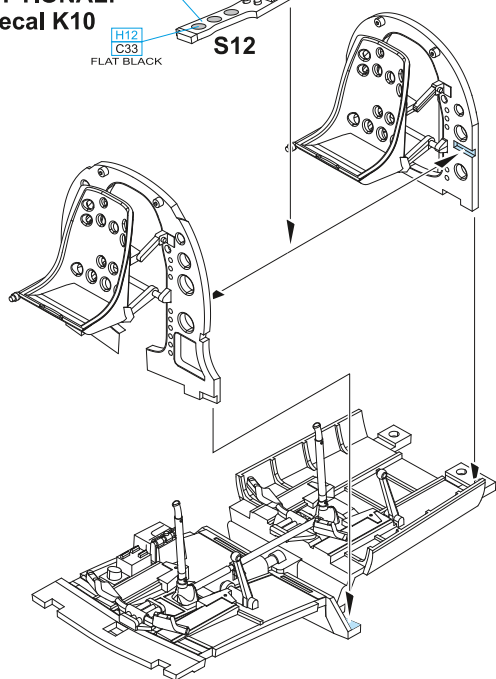
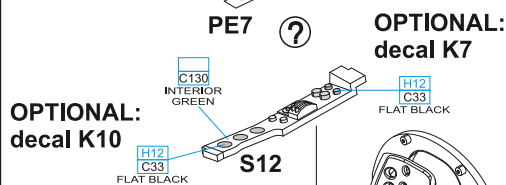
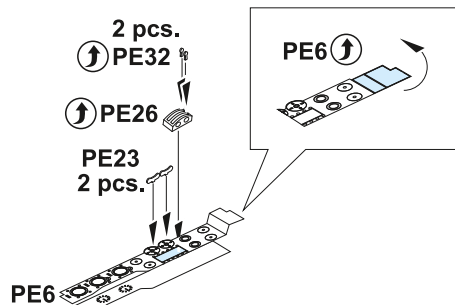
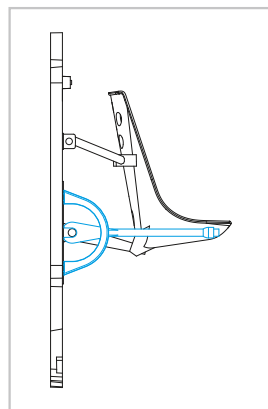
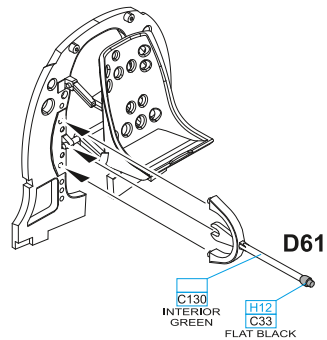
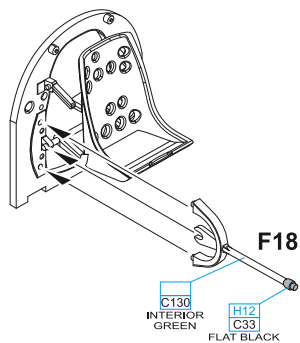

PE29 starboard
PE30 port side

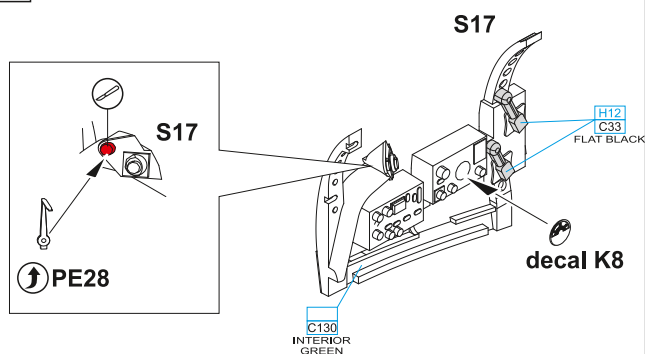

A 2 pcs.

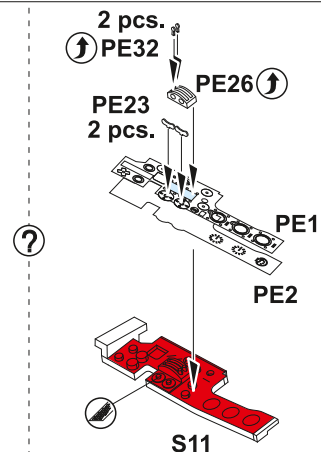
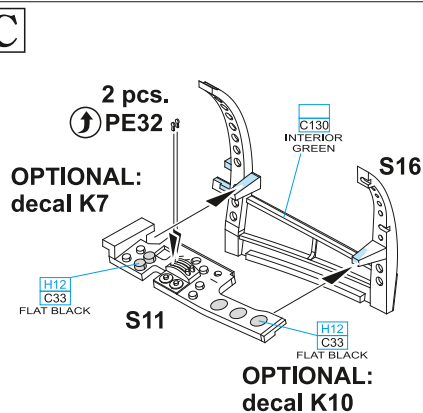

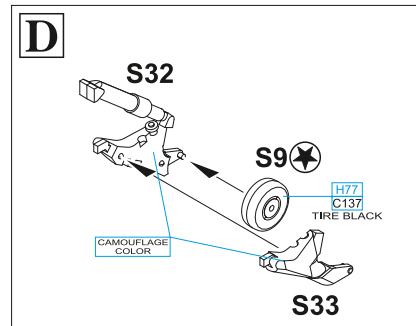
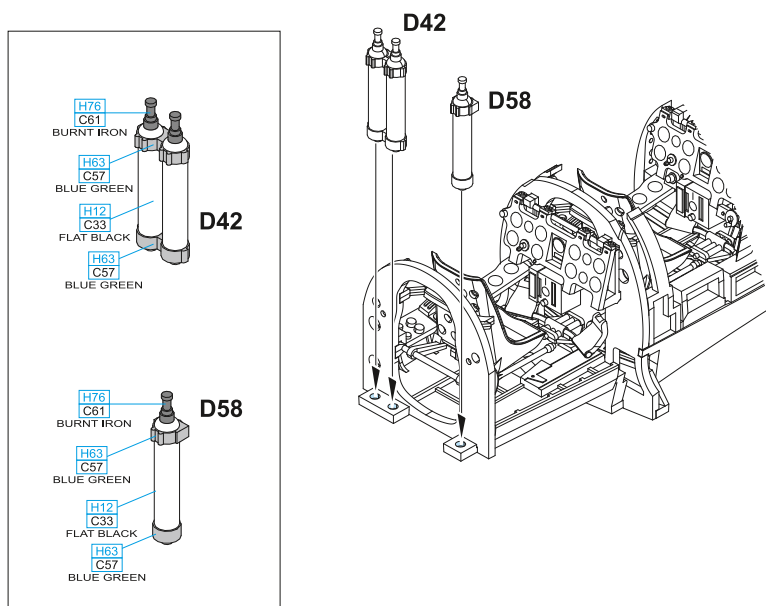
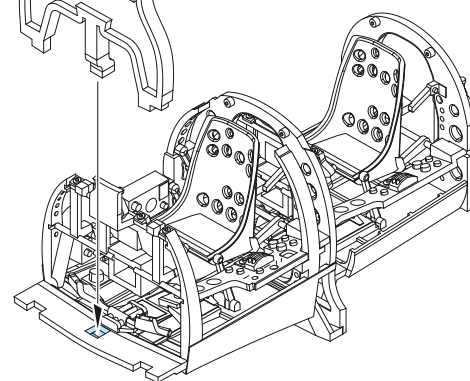
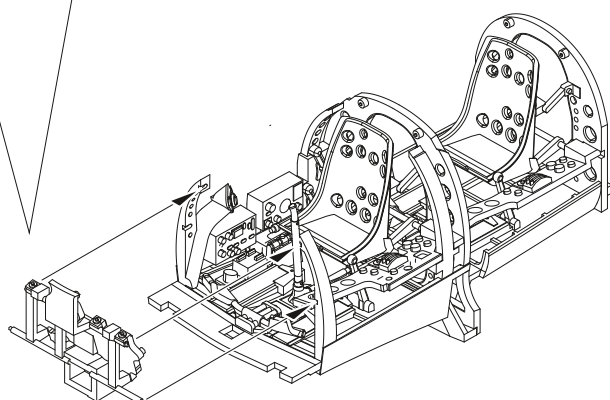
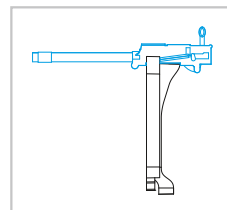
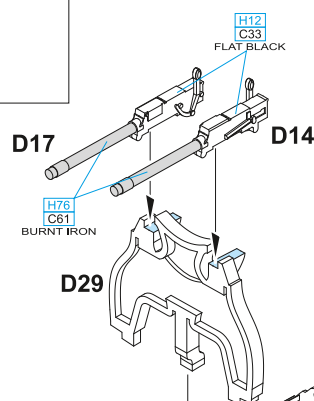
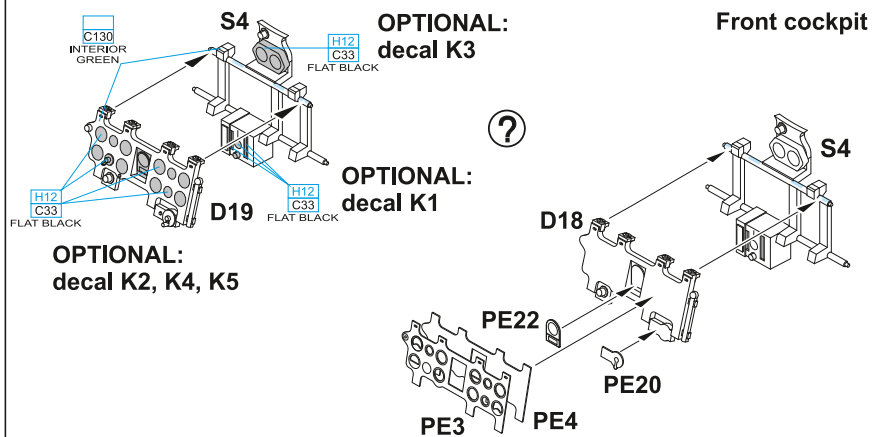
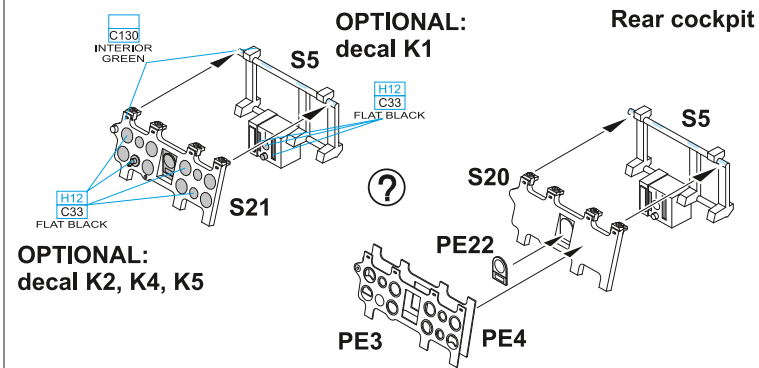
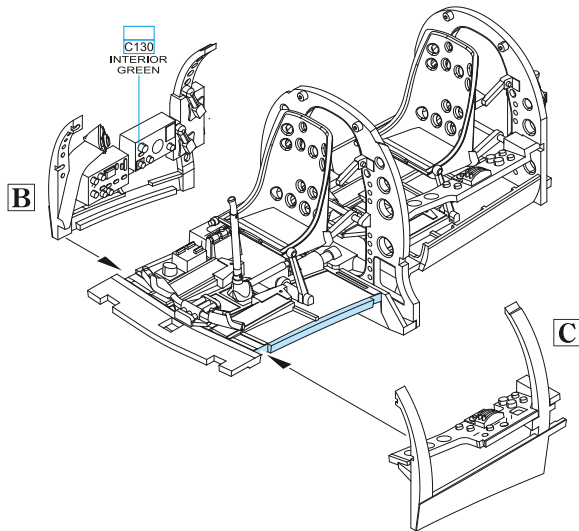

B

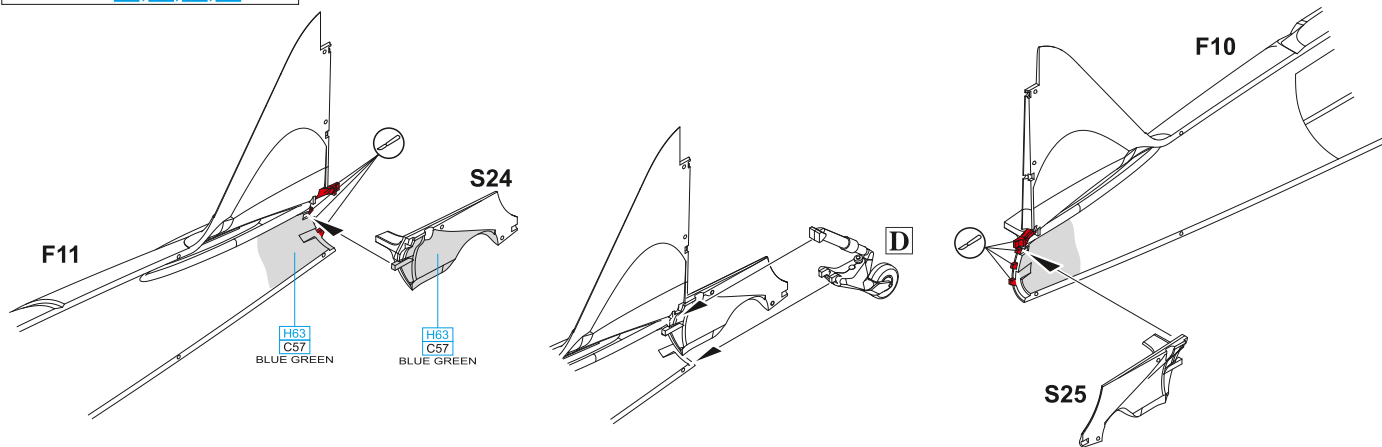

C

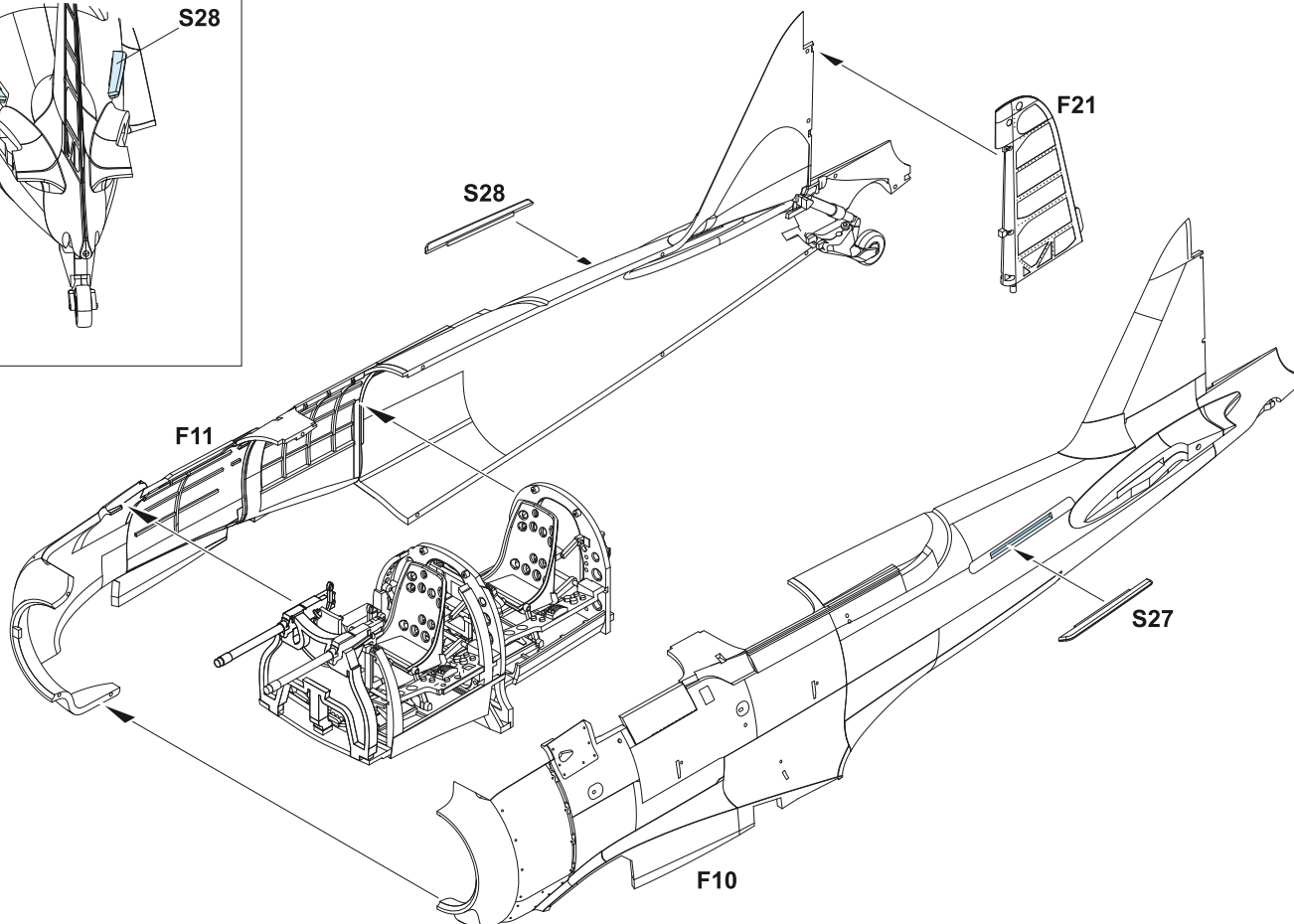
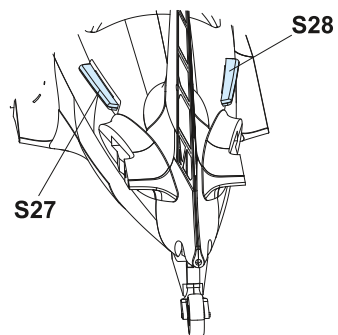
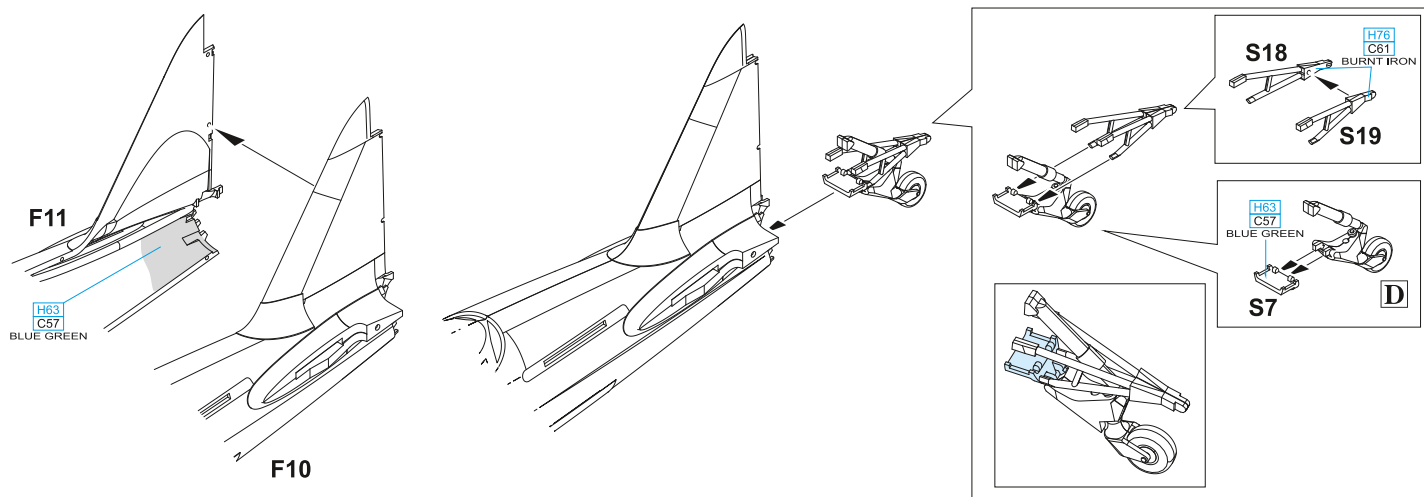

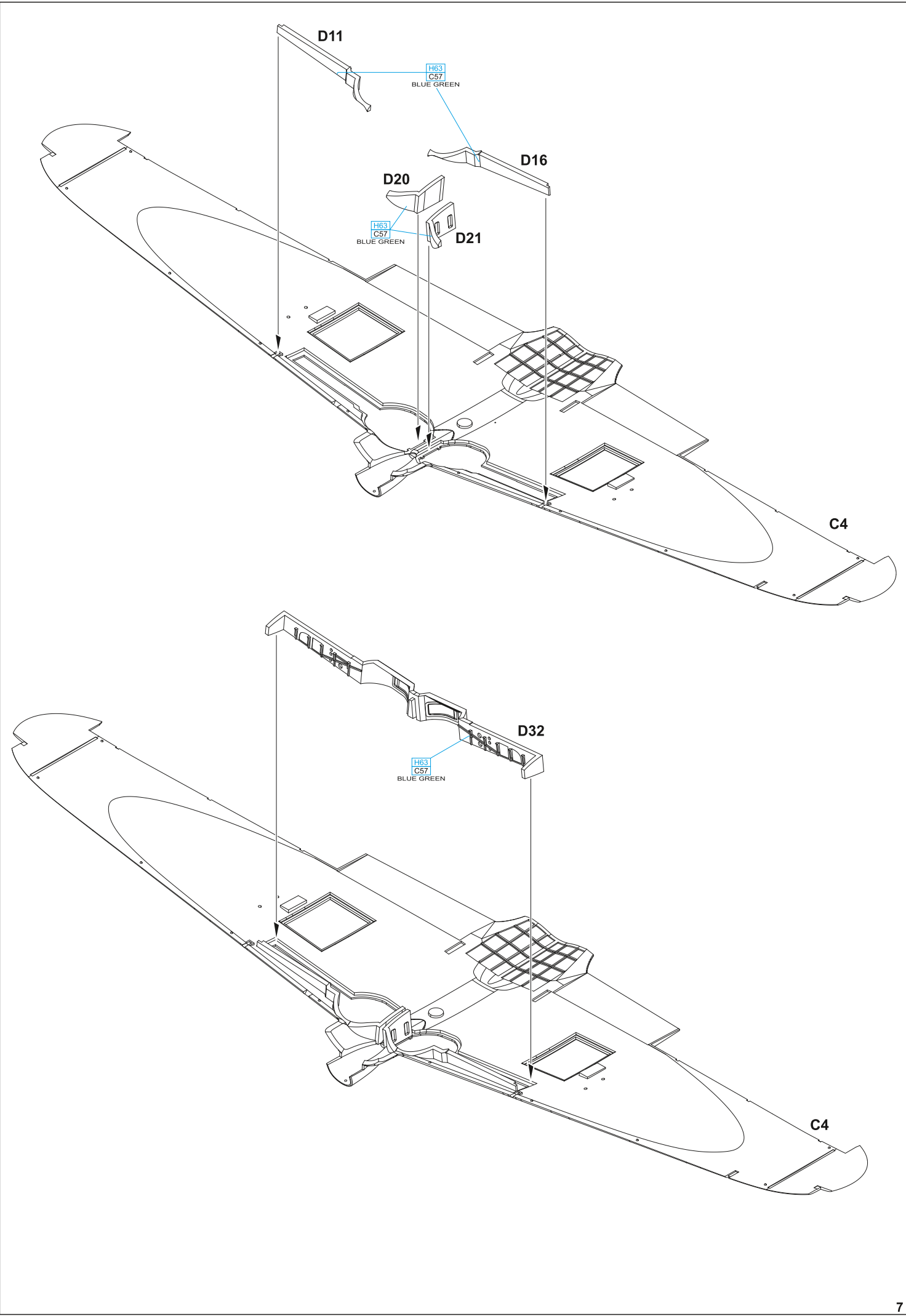

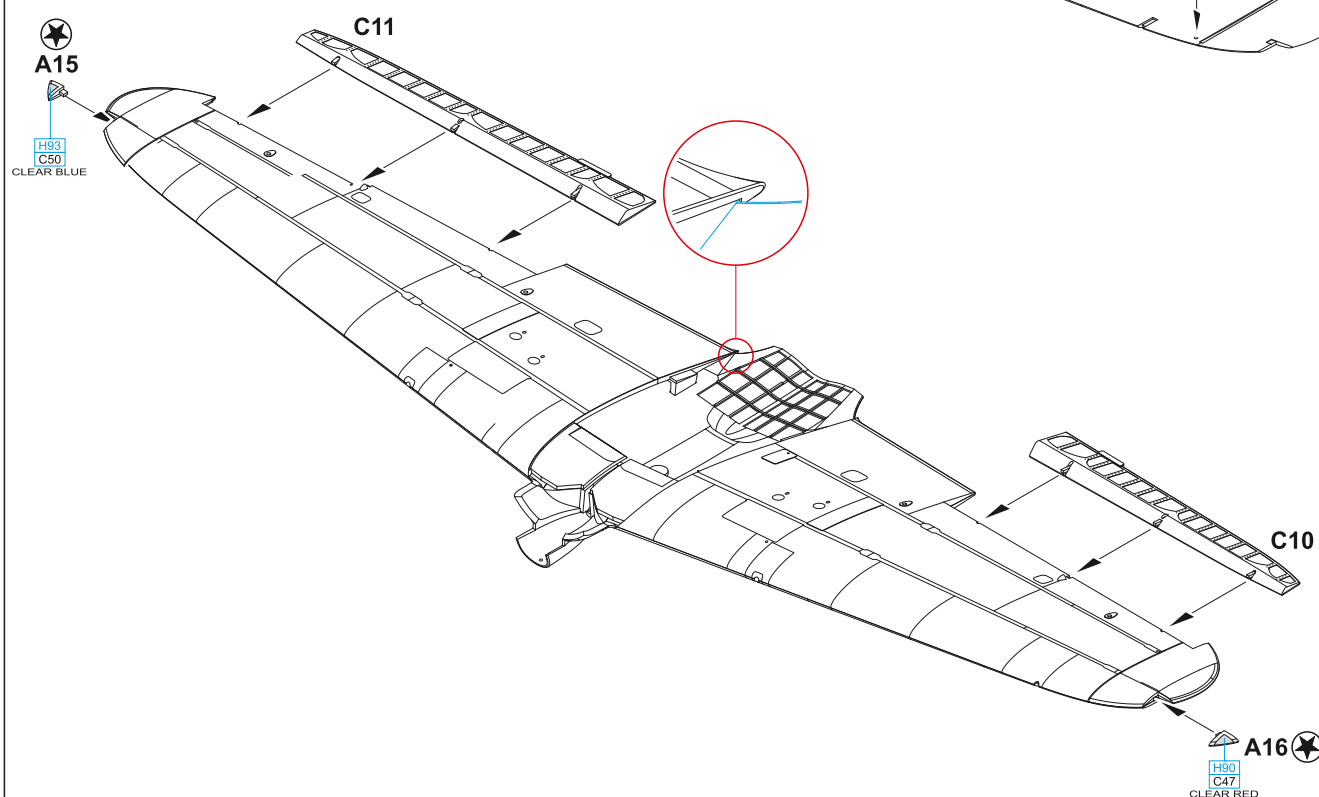
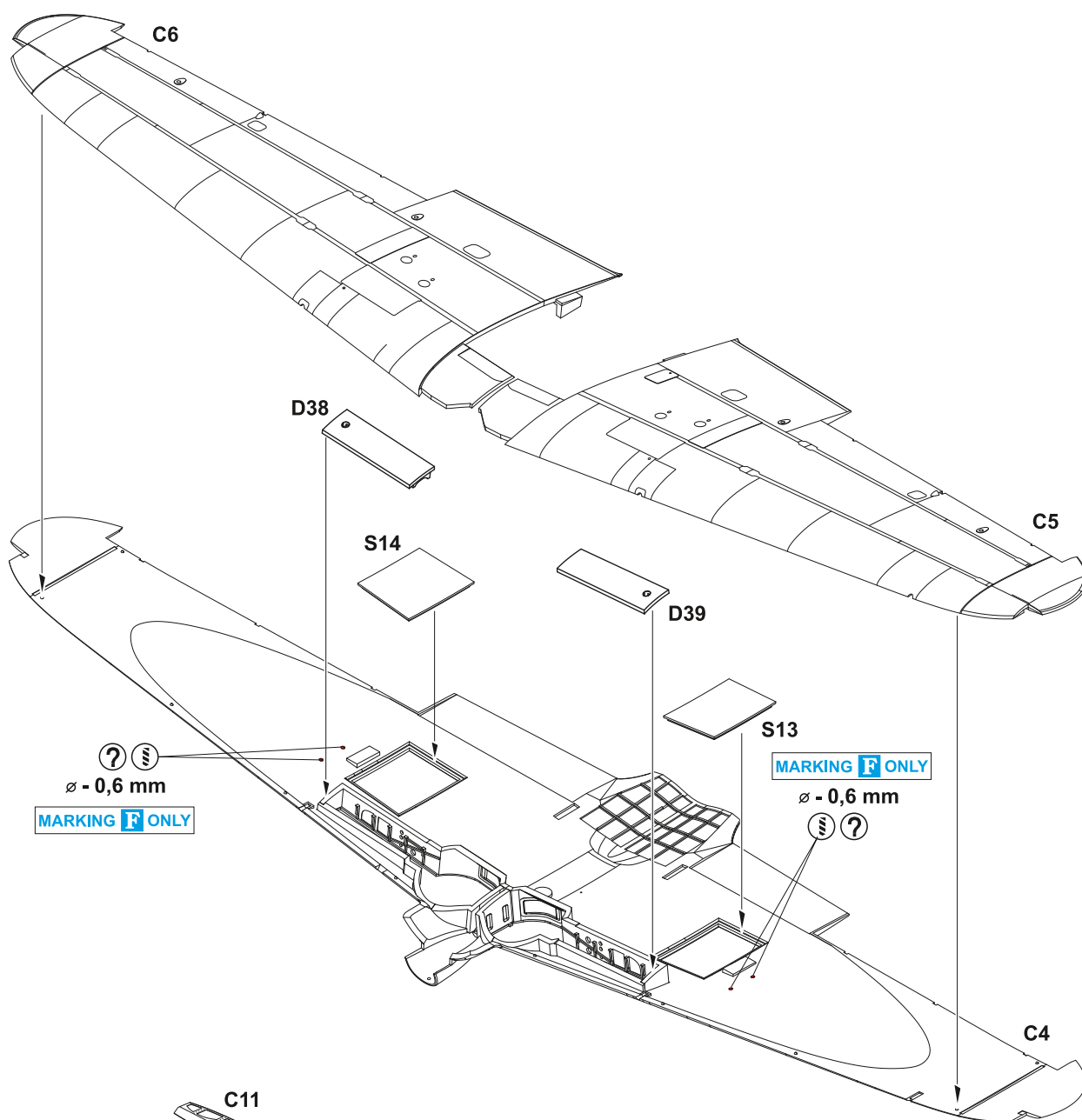
? MARKINGS **A, B, C, D** ONLY

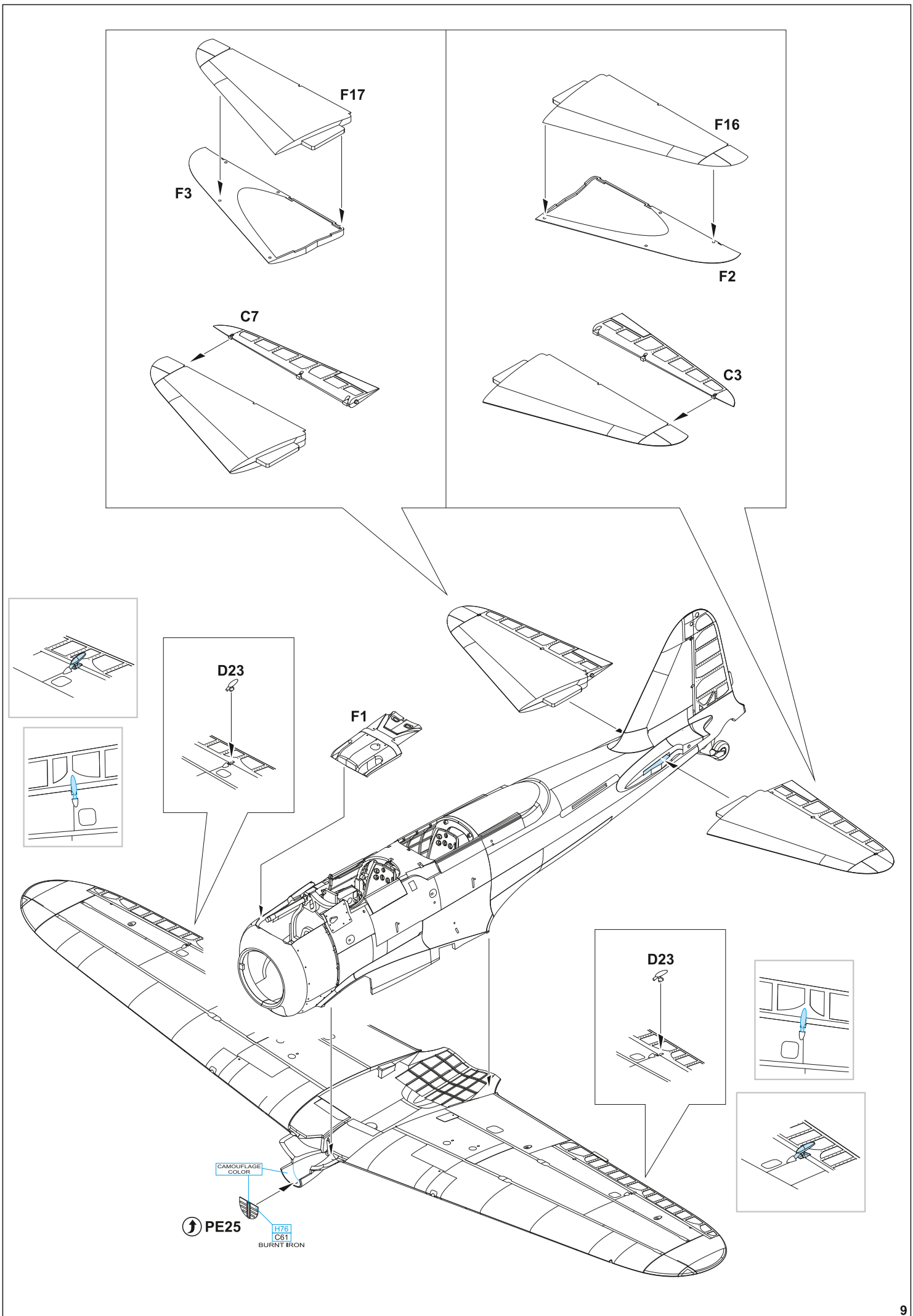

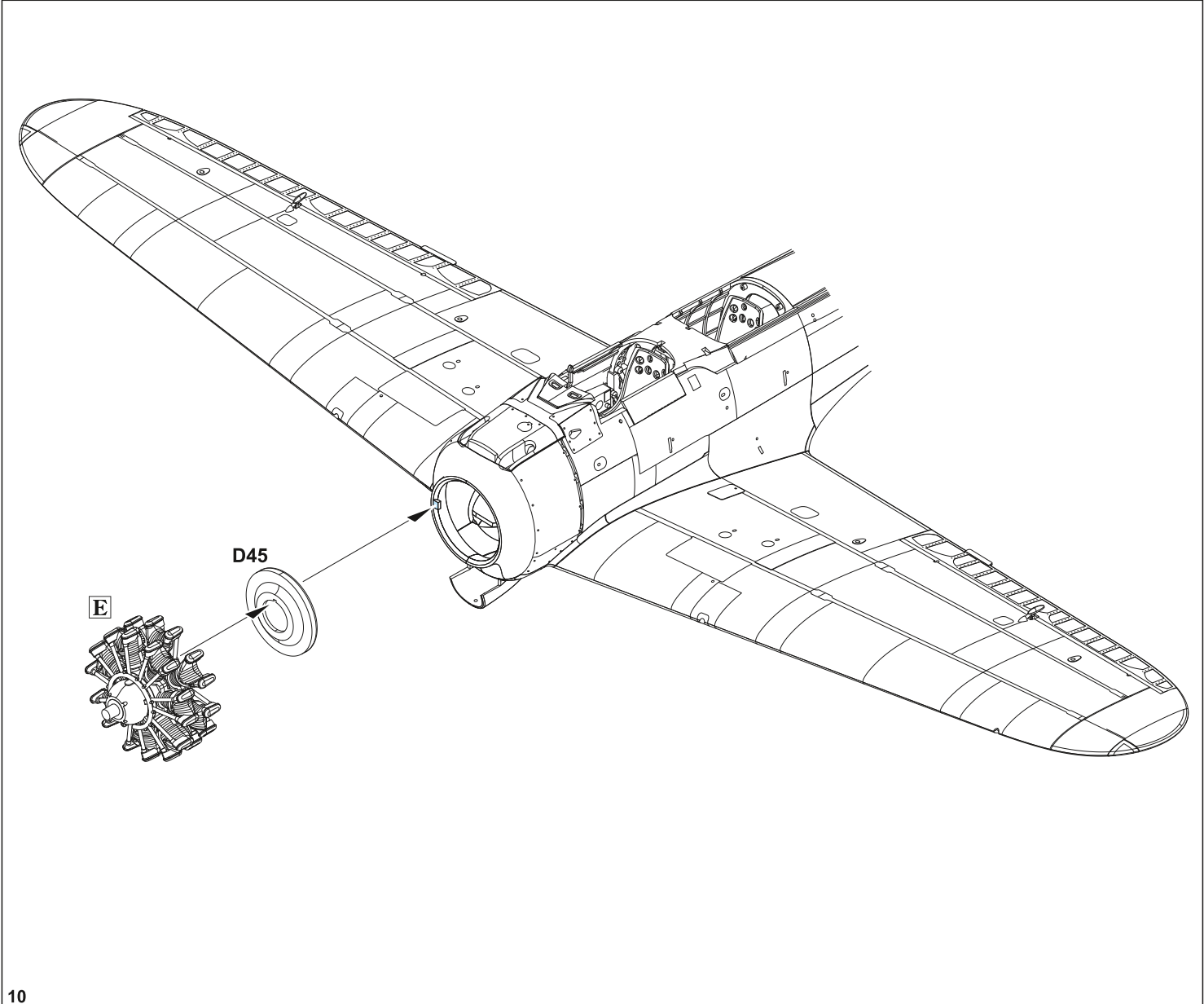
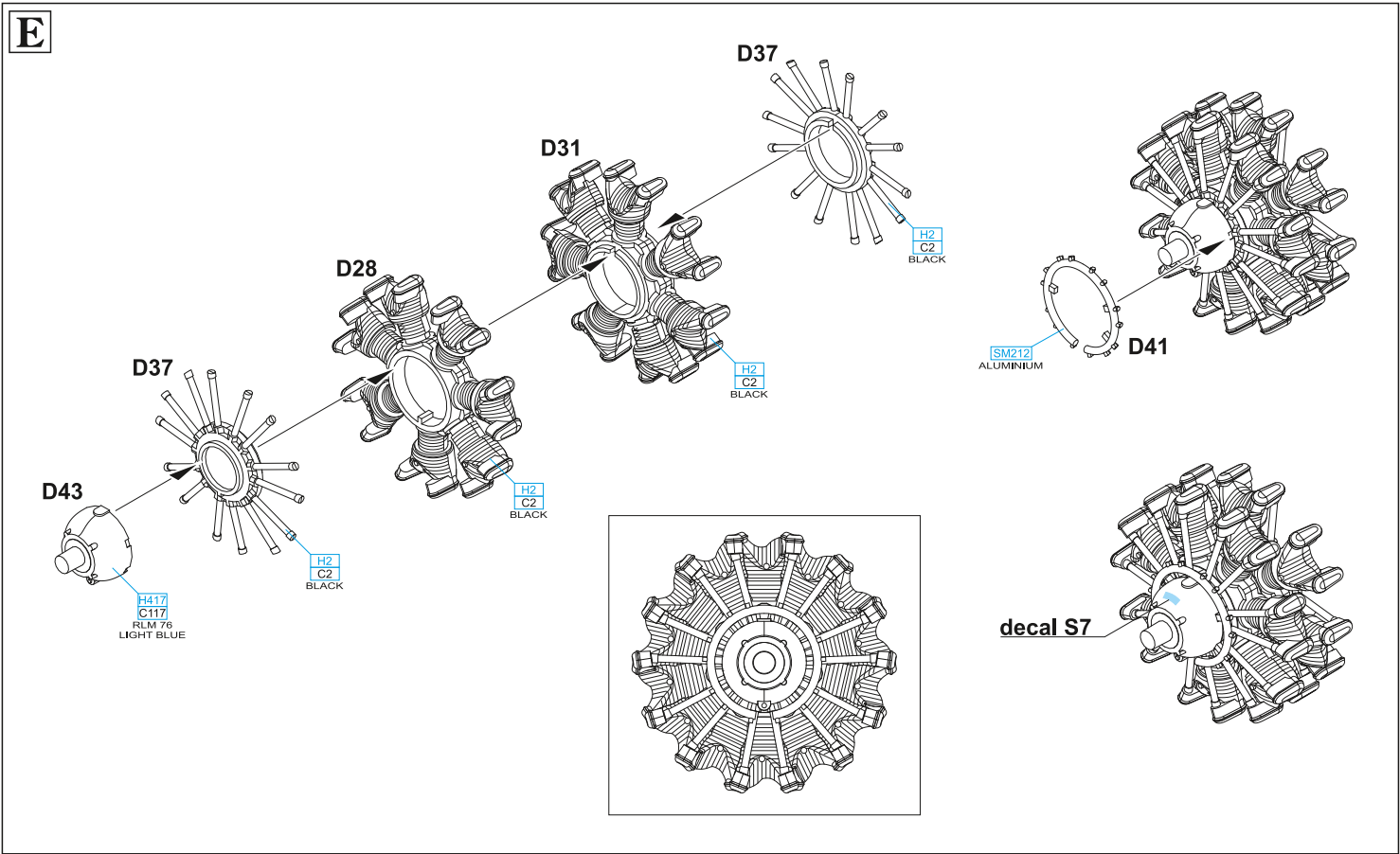
? MARKING **F** ONLY

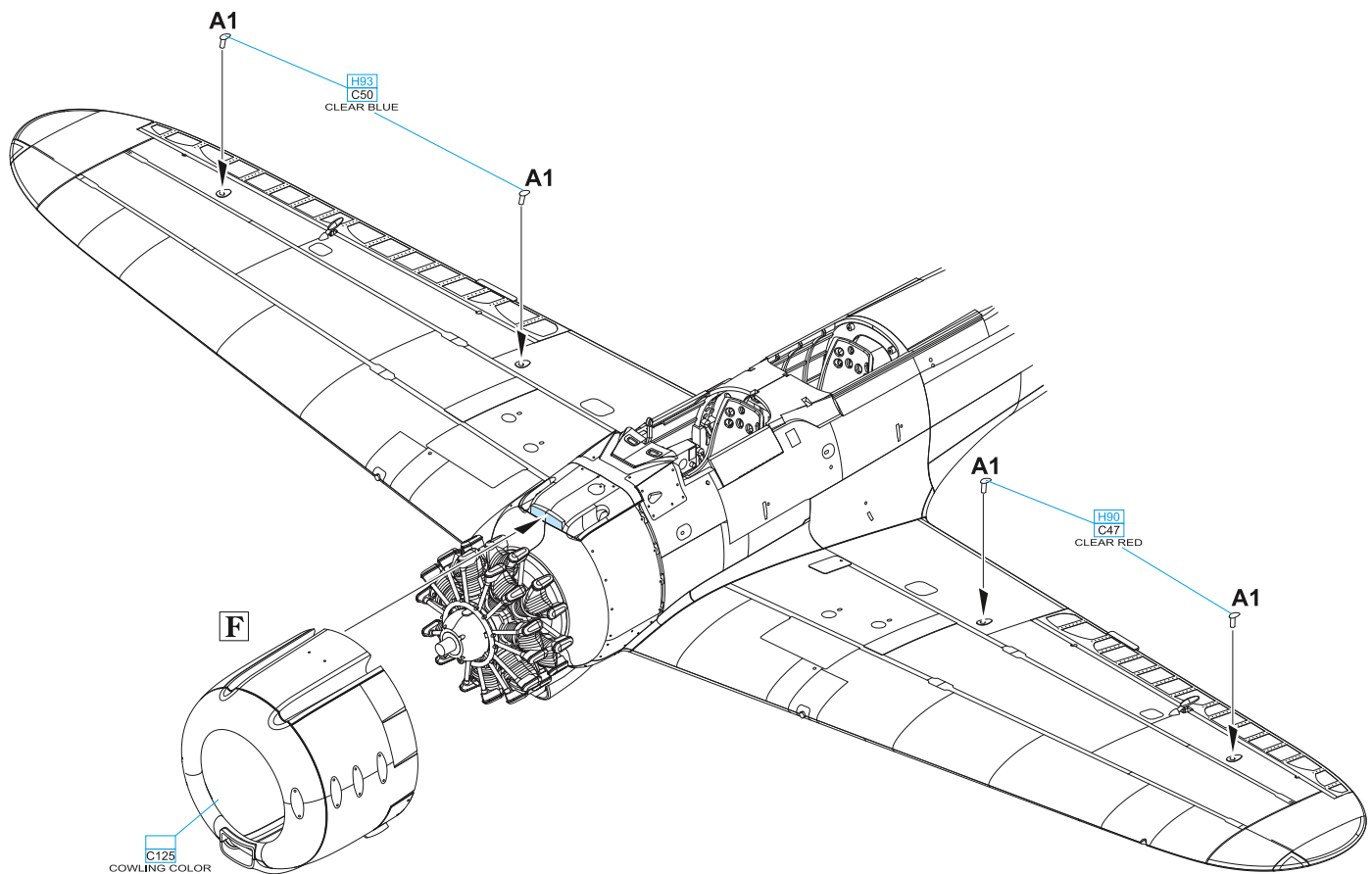
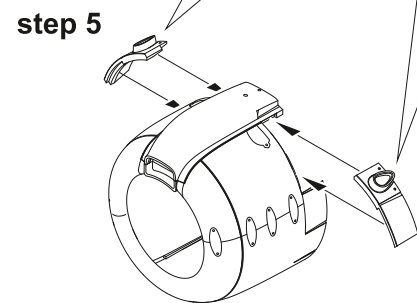
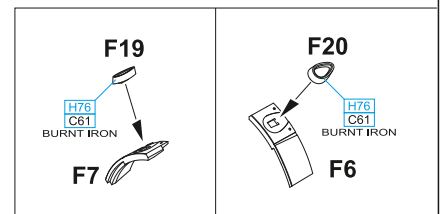
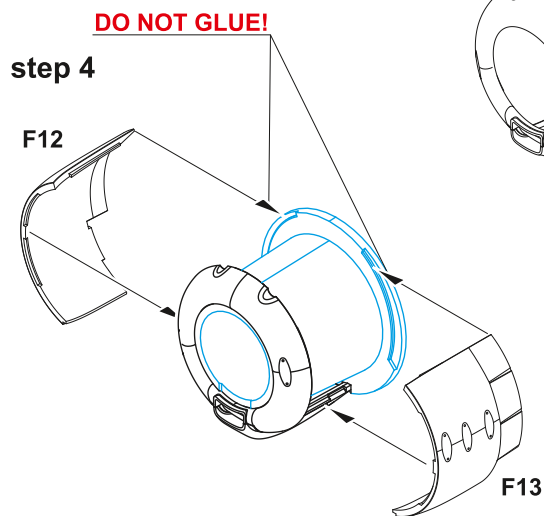
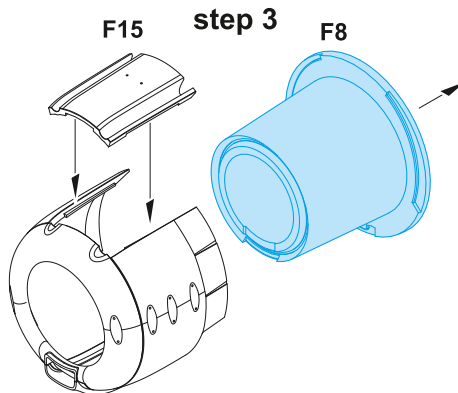
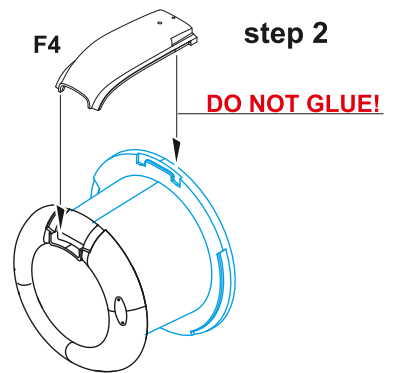
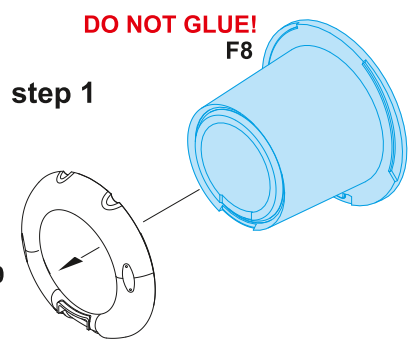

F

1

=

ORANGE YELLOW

H24

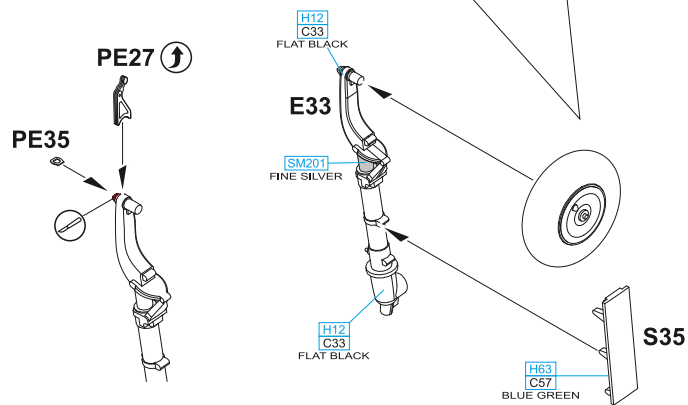
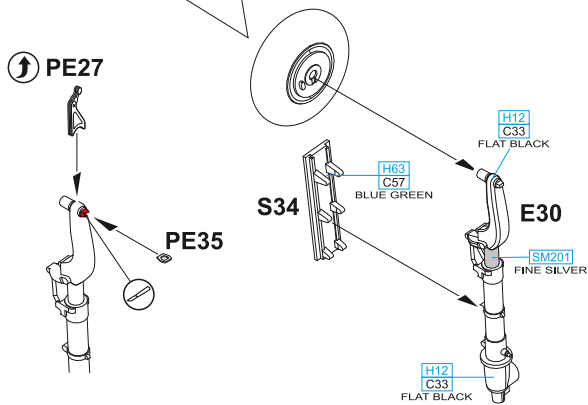
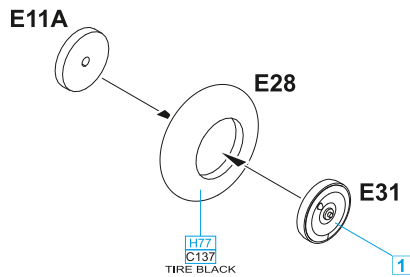
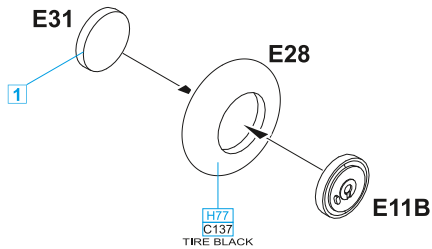
C58

- MARKINGS D, E, F

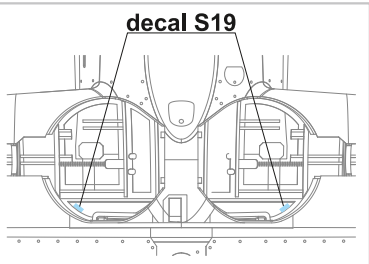
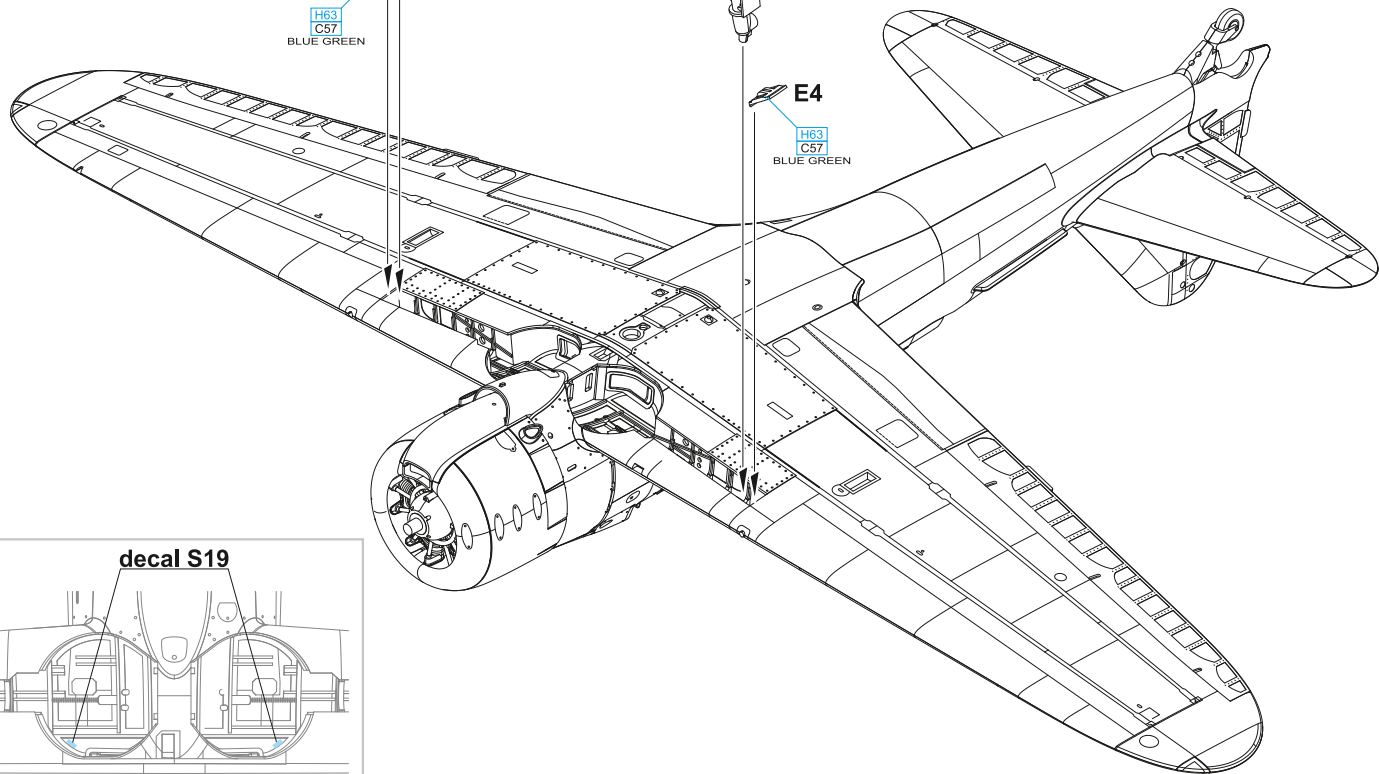
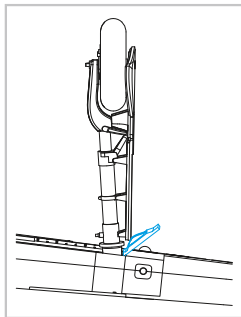
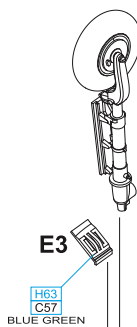
SM212

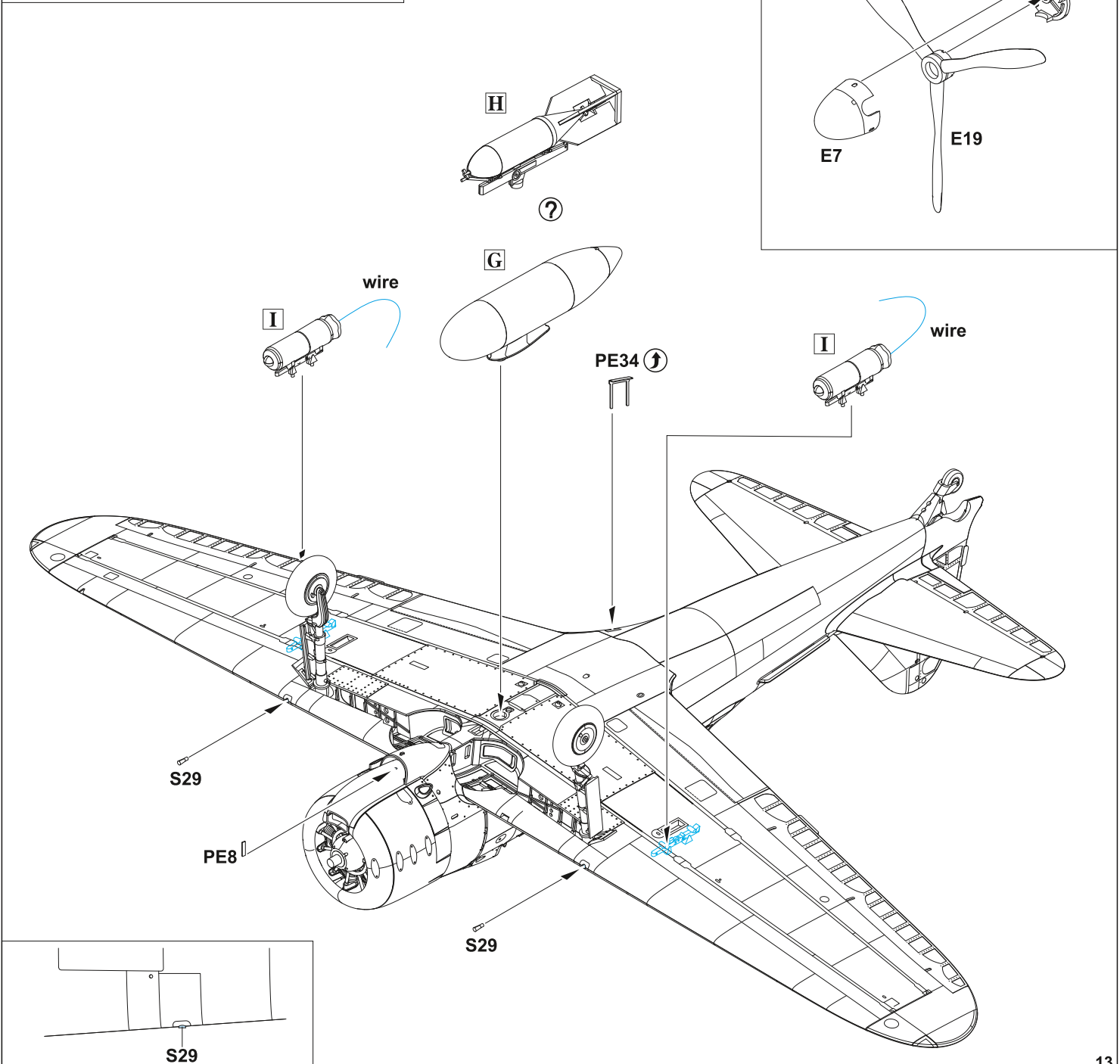
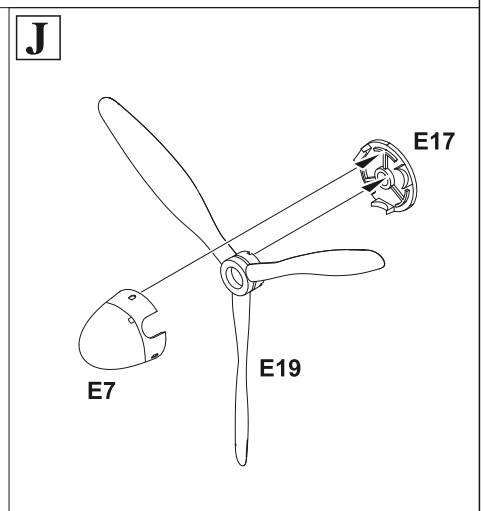
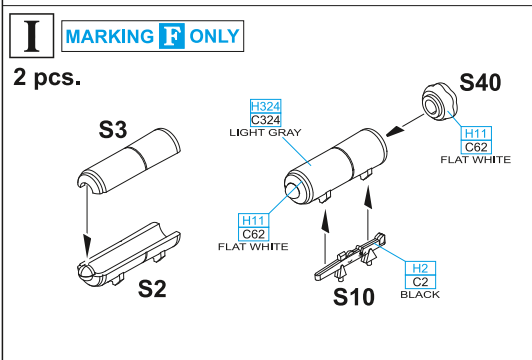
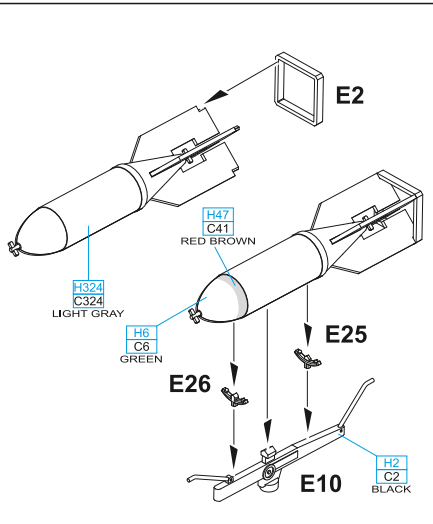
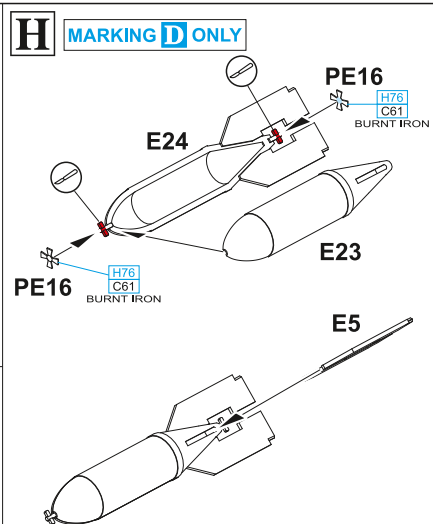
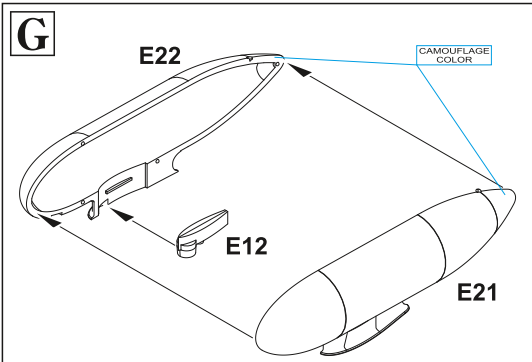
ALUMINIUM

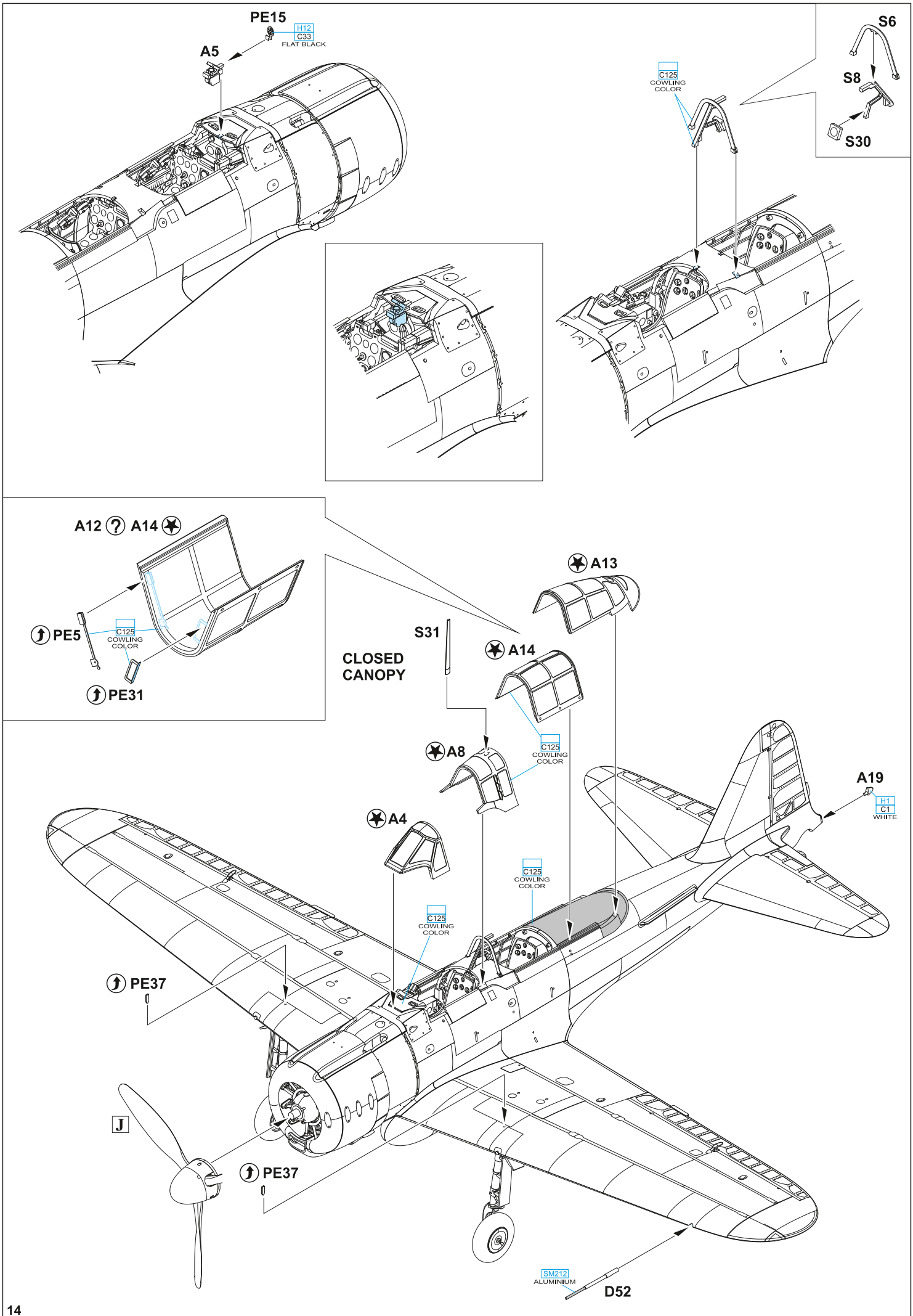
- MARKINGS A, B, C

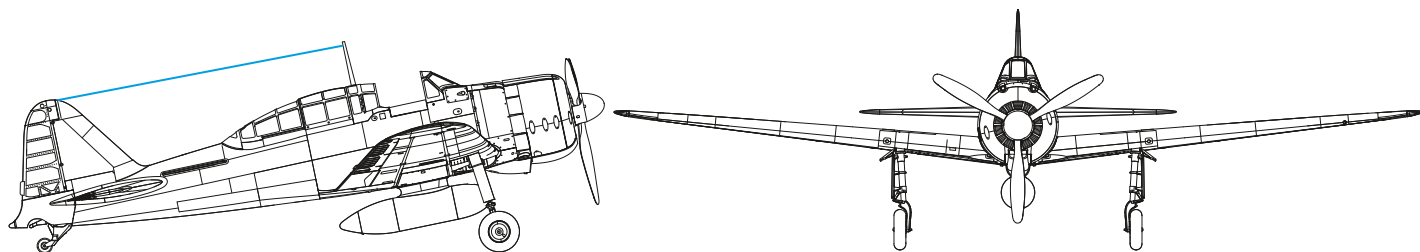
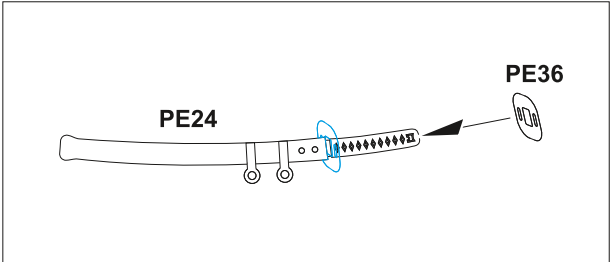
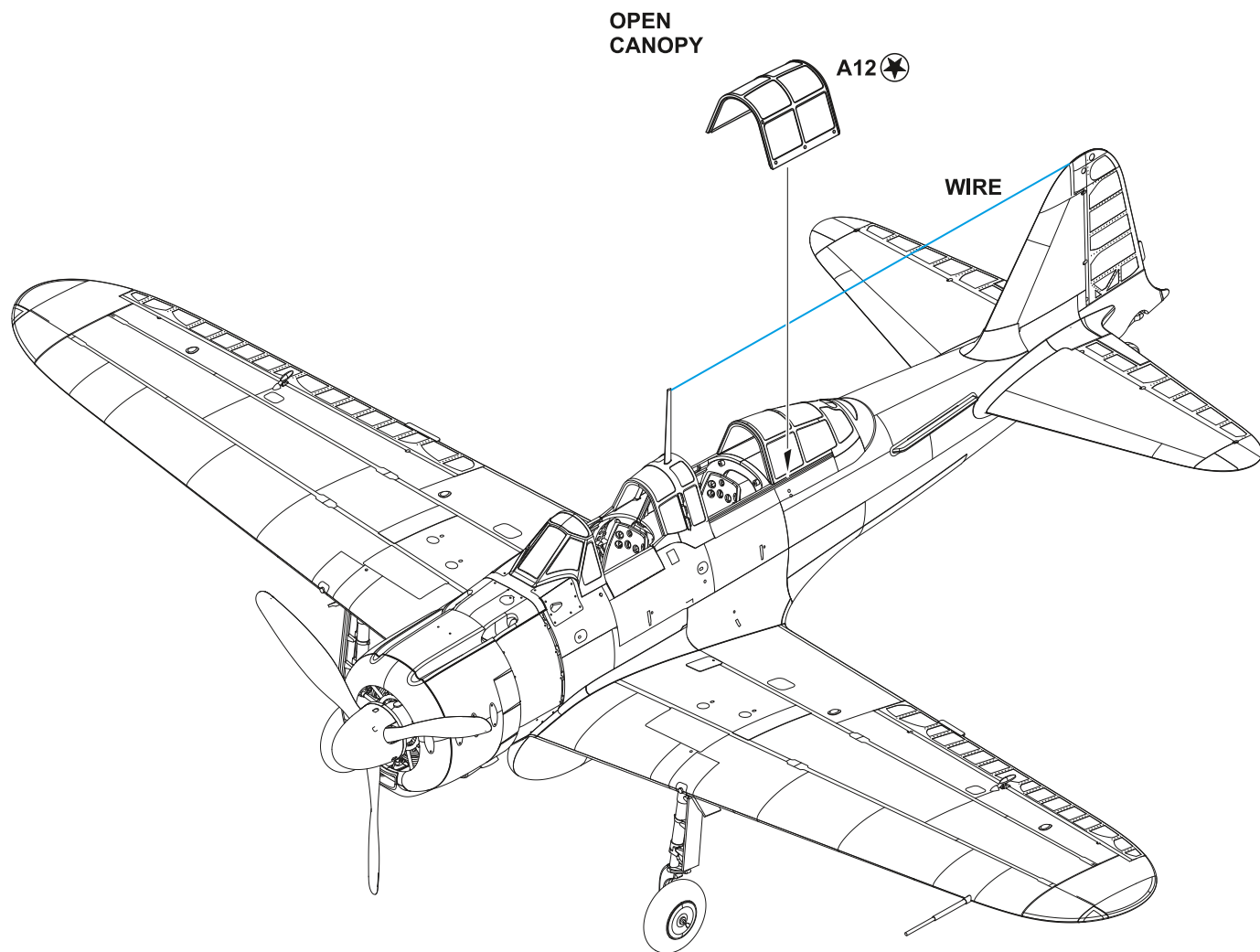

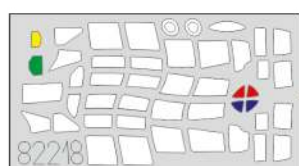
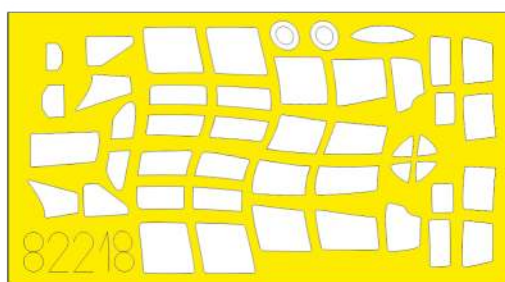
FRONT VIEW

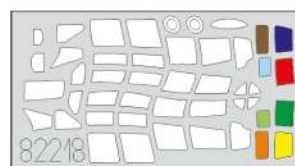
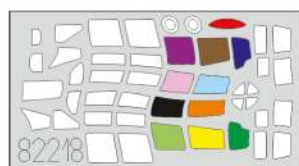
A15

A16

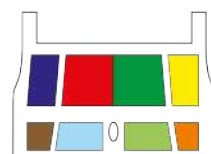
A17

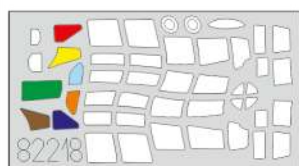
A13

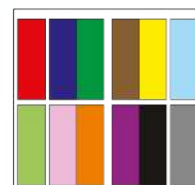
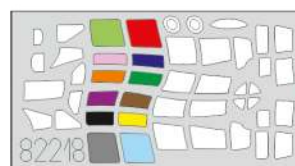
A8

A4

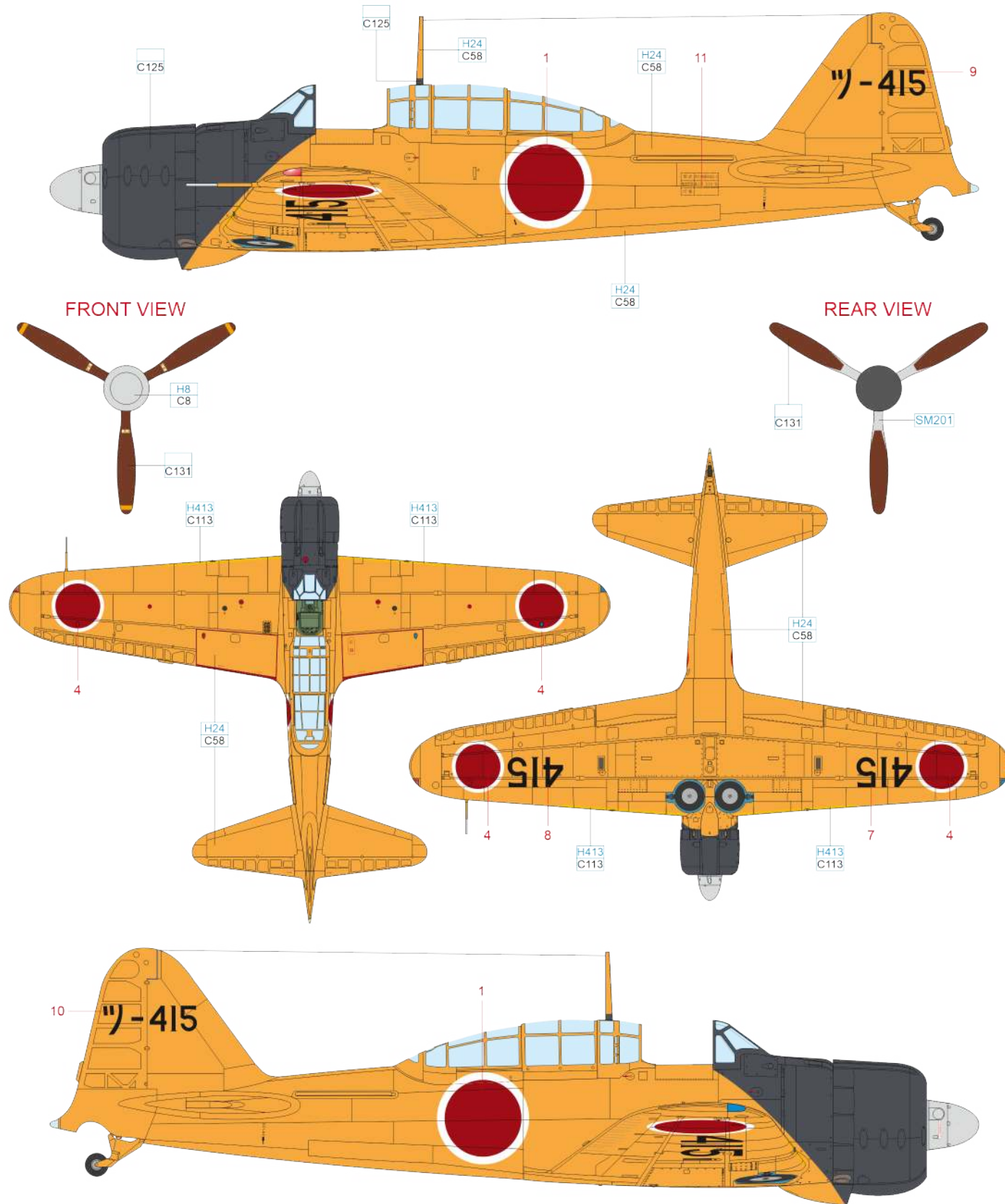

A12 ? A14

A Tsukuba Kōkūtai, základna Tsukuba, Japonsko, 1944

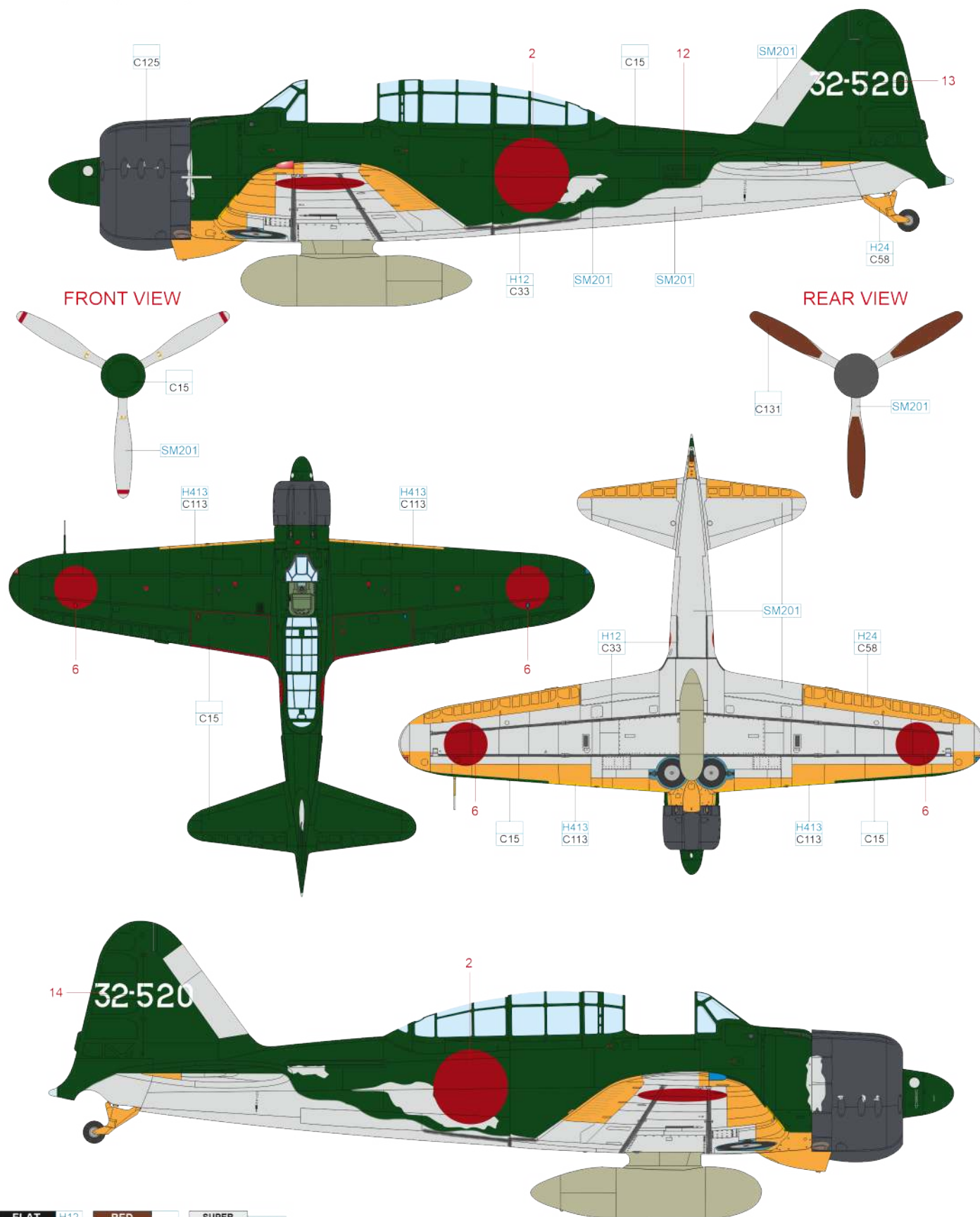
Výcviková jednotka Tsukuba Kōkūtai byla v prosinci 1938 vyčleněna z Kasumigaura Kōkūtai a postupně se měnila úroveň výcviku, který jednotka zajišťovala. V listopadu 1944 Tsukuba Kōkūtai vyčlenila zkušené instruktory a vytvořila z nich stíhací peruť s letouny Zero a Shiden. Do střetů s letouny B-29 a americkými palubními letouny se dostala již v lednu a únoru 1945. Na konci března dostala Tsukuba Kōkūtai rozkaz zformovat vlastní jednotky kamikaze, které dostaly označení Tsukuba č. 1 až 6. Poslední dvě jednotky kamikaze již byly zajištěny kádry pilotů Zer z Kōkūtai 721. V červenci 1943 byl vydán předpis, který mimo jiné nařizoval, že cvičné letouny, které jsou nasazeny do bojových akcí, nebo mají základny v oblasti, kde operuje nepřítel, mají být kamuflvány jako bojové stroje. V praxi to vedlo ke změně zbarvení již vyrobených cvičných A6M2-K. Jedním z takových letounů je Tsu-415, který je znám z fotografie se žluto-oranžovým nátěrem na všech plochách, ovšem na fotografii pořízené později je již kamuflován tmavě zelenou barvou na horních plochách, zatímco původní nátěr a označení na SOP zůstal beze změny.

SILVER	H8 C8	RED BROWN	C131	SUPER FINE SILVER	SM201
ORANGE YELLOW	H24 C58	COWLING COLOR	C125	YELLOW	H413 C113

B pravděpodobně Kōkūtai 332, Japonsko, 1945

Tento cvičný letoun, nalezený v Japonsku na konci války, byl zachycen na barevném diapozitivu. Stroj byl pravděpodobně zkompletován ze dvou, nebo i více jiných letounů. Na fotografii je jasně patrné, že spodní plochy křídla jsou z větší části ponechány bez nátěru, ale část křídla a trupu zespodu nese nátěr žluto-oranžovou barvou. Zbarvení spodních ploch vodorovných ocasních ploch není na fotografii příliš zřetelné, takže je možné, že byly ponechány bez nátěru, nebo byly zbarveny šedou barvou a nedá se vyloučit, že jejich část byla také zbarvena žluto-oranžovou barvou. Z fotografie není zcela patrné, jaká část sestavy vrtule byla na letounu ponechána. Je možné, že se jedná o část vrtulového kuželu, který je zbarven tmavě zelenou barvou. Letoun pravděpodobně náleží výcvikové jednotce, jež byla součástí Kōkūtai 332. Když byla založena v srpnu 1944, měla ve výzbroji stíhací letouny a plovákové dvoumístné průzkumné stroje. Později byla vyzbrojena letouny Zero, J2M Raiden a nočními stíhacími letouny J1N1 Gekkō. Podílela se na obraně Filipín a bránila Japonsko před nálety bombardérů B-29.

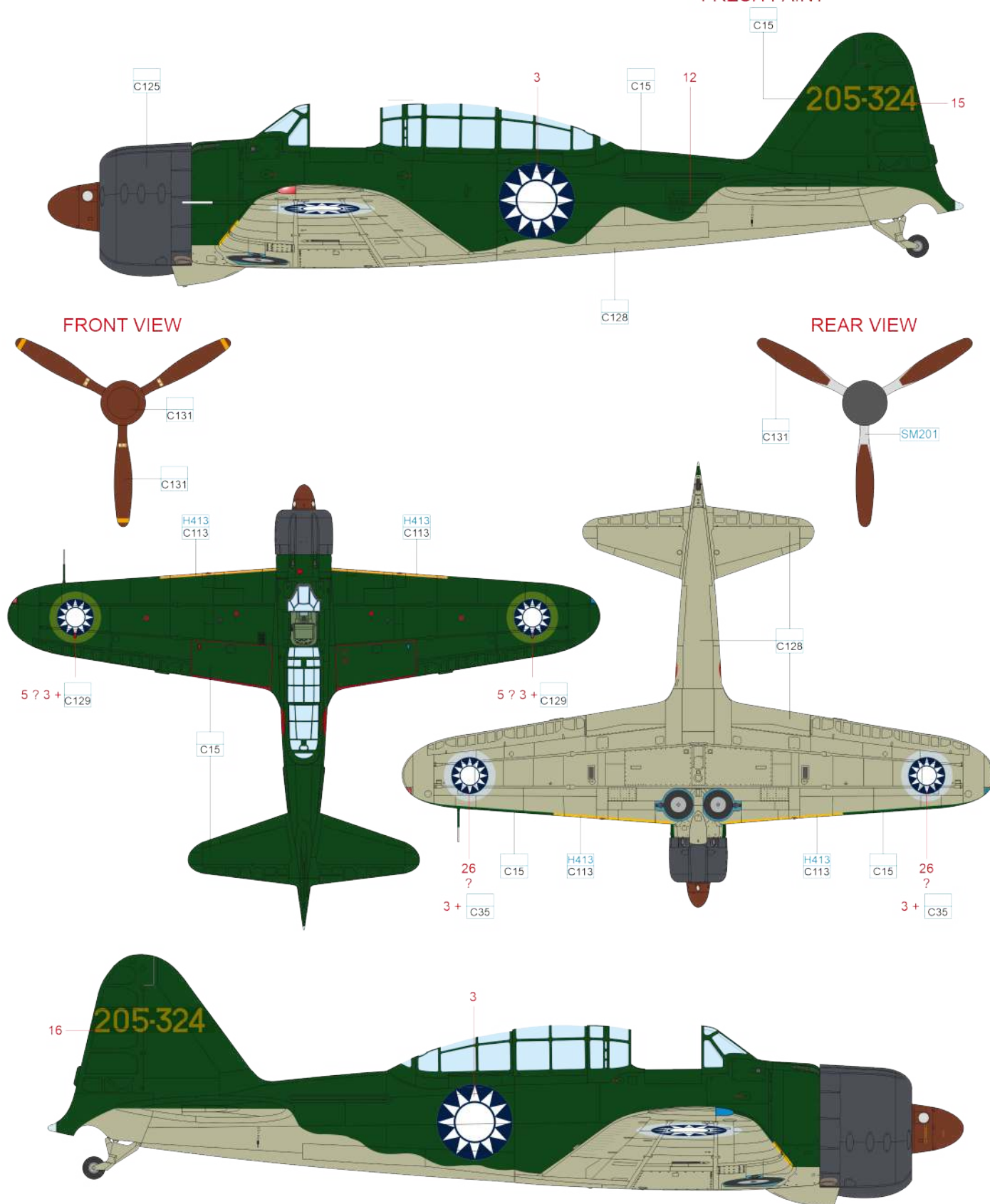
FLAT BLACK	H12	RED BROWN	C131	SUPER FINE SILVER	SM201
DARK GREEN	C15	ORANGE	H24	YELLOW	H413
			C58		C113
				COWLING COLOR	C125

eduard

C Kōkūtai 205, Tchaj-wan, 1945

Tento letoun byl na konci druhé světové války ukořistěn čínskými silami na Taiwanu. Jedná se o cvičný letoun, který původně patřil do výzbroje Kōkūtai 205. Tato jednotka vznikla na počátku února 1945 z příslušníků různých jednotek, kteří byli evakuováni z Filipín. Tabulkový stav jednotky byl 144 stíhacích letounů Zero, rozdělených mezi Hikōtai 302 (základna Taichū/Taichung), Hikōtai 315 (Tainan/T'ai-nan) a Hikōtai 317 (Shinchiku/Hsinchu). Po americkém vyloštění na Okinawě se japonské velení rozhodlo použít všechny letecké útvary na Tchaj-wanu pro speciální útočné operace letců kamikaze. Pro tento účel byla u Kōkūtai 205 vytvořena dvě předsunutá velitelská stanoviště na ostrovech Ishigaki-jima a Miyako-jima. Jednotka kamikaze, vyčleněná z Kōkūtai 205, nesla název Taigi-tai (Vznešený cíl). Byla nasazena od dubna do června 1945 a jejími protivníky byla především plavidla Royal Navy. Taigi-tai si připsala poškození letadlových lodí HMS Formidable a HMS Indomitable.

FRESH PAINT

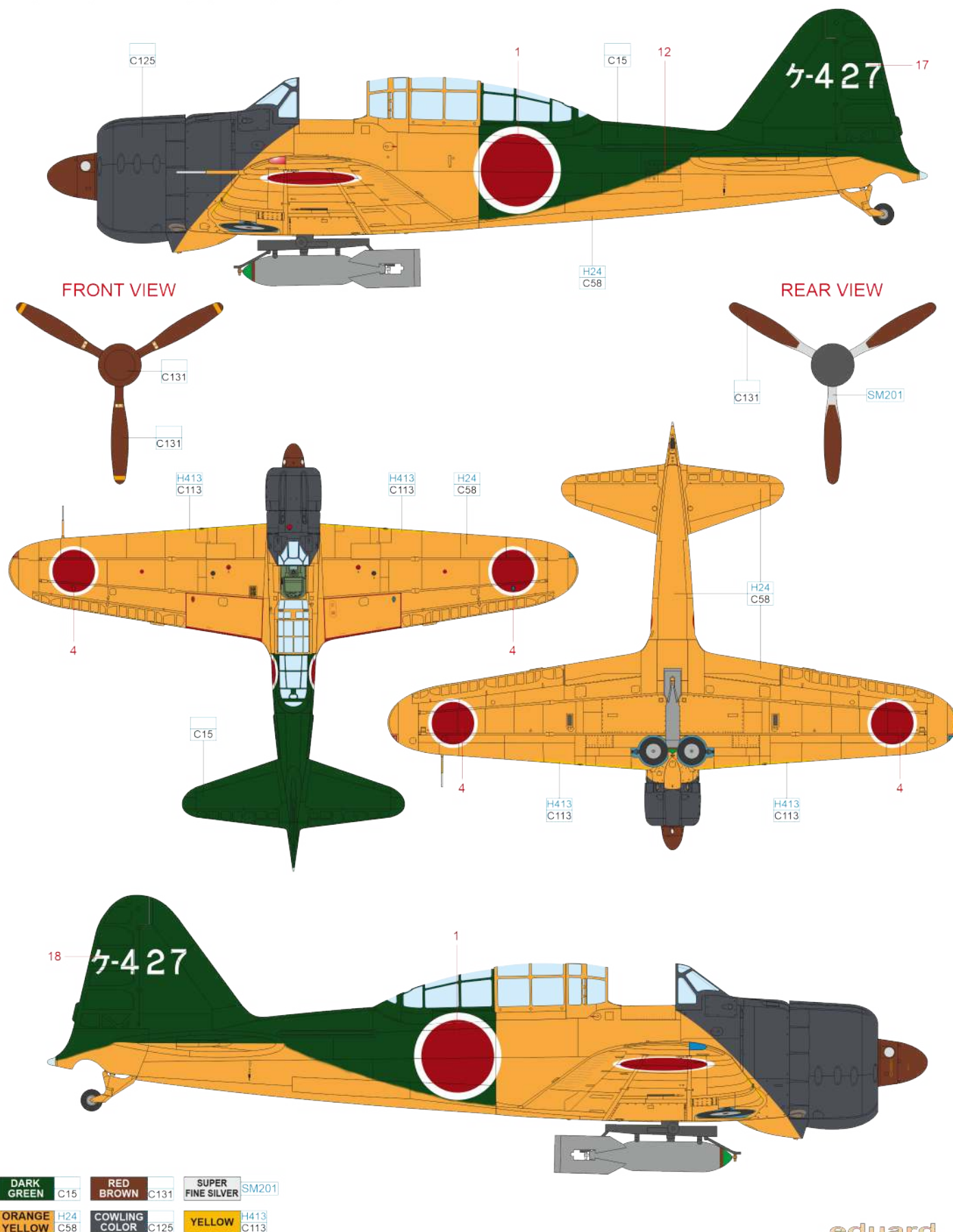

GRAY	C35	GRAY	C128	RED BROWN	C131	SUPER FINE SILVER	SM201
GREEN	C129	DARK GREEN	C15	COWLING COLOR	C125	YELLOW	H413 C113

eduard

D nám. prap. Daiji Matsufuji, Kamikaze Tokubetsu Kōgekitai, 1st Shichisei-tai, základna Kanoya, Japonsko, duben 1945

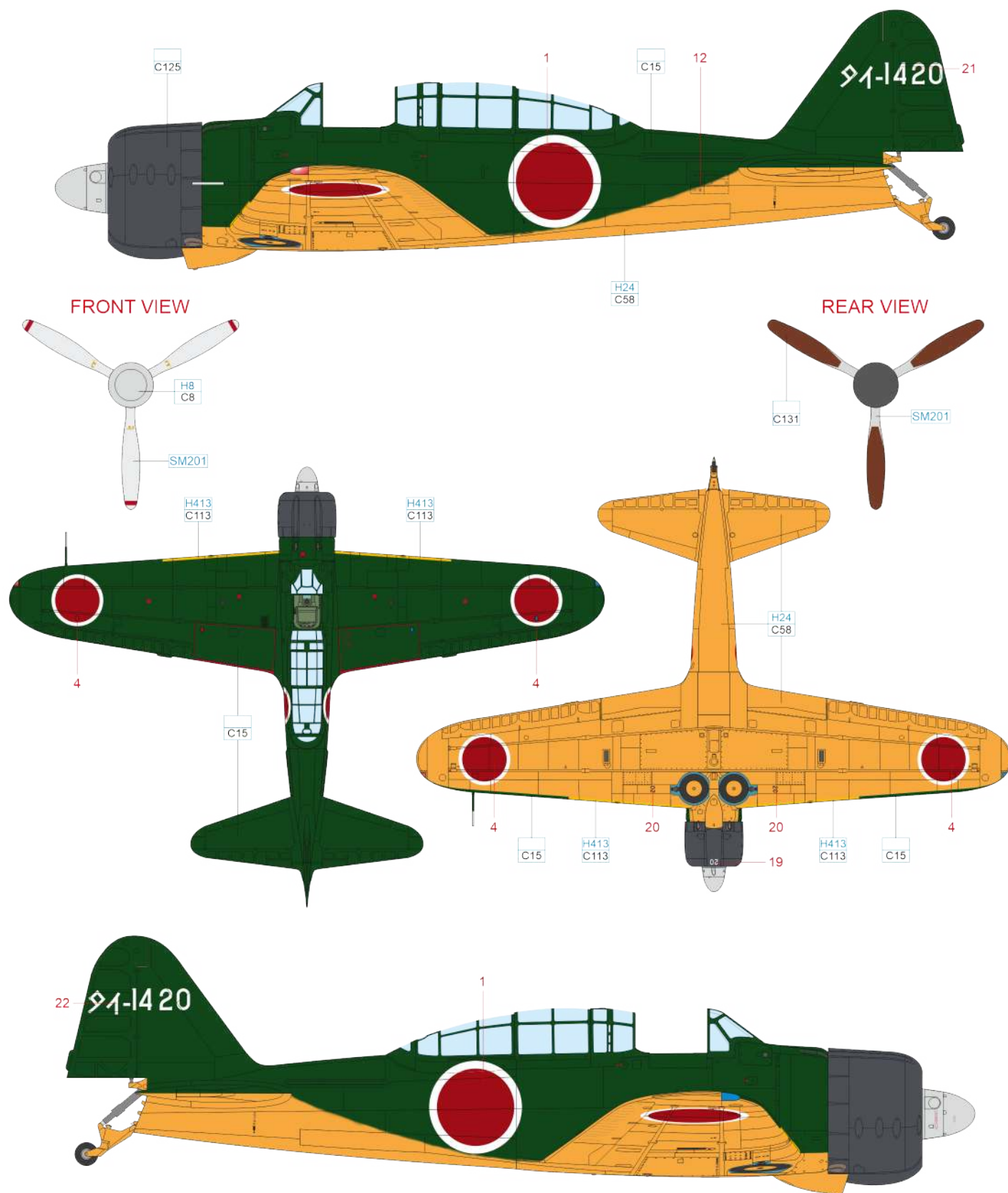
Z letců sloužících u Genzan Kōkūtai (II) a Hikōtai 306 (z Kōkūtai 721) bylo od 3. dubna 1945 sestaveno celkem osm speciálních útočných jednotek s bojovým názvem Shichisei. Poručík Miyatake, jemuž bylo v té době 24 let, vedl 1. Shichisei-tai při útoku na konvoj u Okinawy 6. dubna 1945. Během tohoto dne se společně s ním obětovalo dalších jedenáct letců z Genzan Kōkūtai (II). Odstartovali postupně ve čtyřech formacích. Byli součástí sil námořního a armádního letectva, které v rámci operace Kikusui I nasadily proti nepřátelským plavidlům u Okinawy 524 letounů speciálních útočných jednotek a doprovodných stíhaček. US Navy ztratila 6. dubna torpédoborce USS Bush (DD-529) a Colhoun (DD-801), další plavidla byla těžce poškozena. Osm jednotek Shichisei bylo do 14. května vysláno proti lodím u ostrovů Okinawa, Yoronjima, Kikai a Tanegashima. Jen jedna z nich se kvůli špatnému počasí vrátila na základnu. Zobrazený letoun Ke-427 byl zřejmě sestaven ze dvou strojů s různě provedeným nátěrem. Při speciální útočné misi 6. dubna jej pravděpodobně pilotoval nám. praporčík Daiji Matsufuji.

DARK GREEN	C15	RED BROWN	C131	SUPER FINE SILVER	SM201
ORANGE	H24	COWLING COLOR	C125	YELLOW	H413
YELLOW	C58				C113

E Tainan Kōkūtai (II), základna Tainan, Tchaj-wan, léto 1944

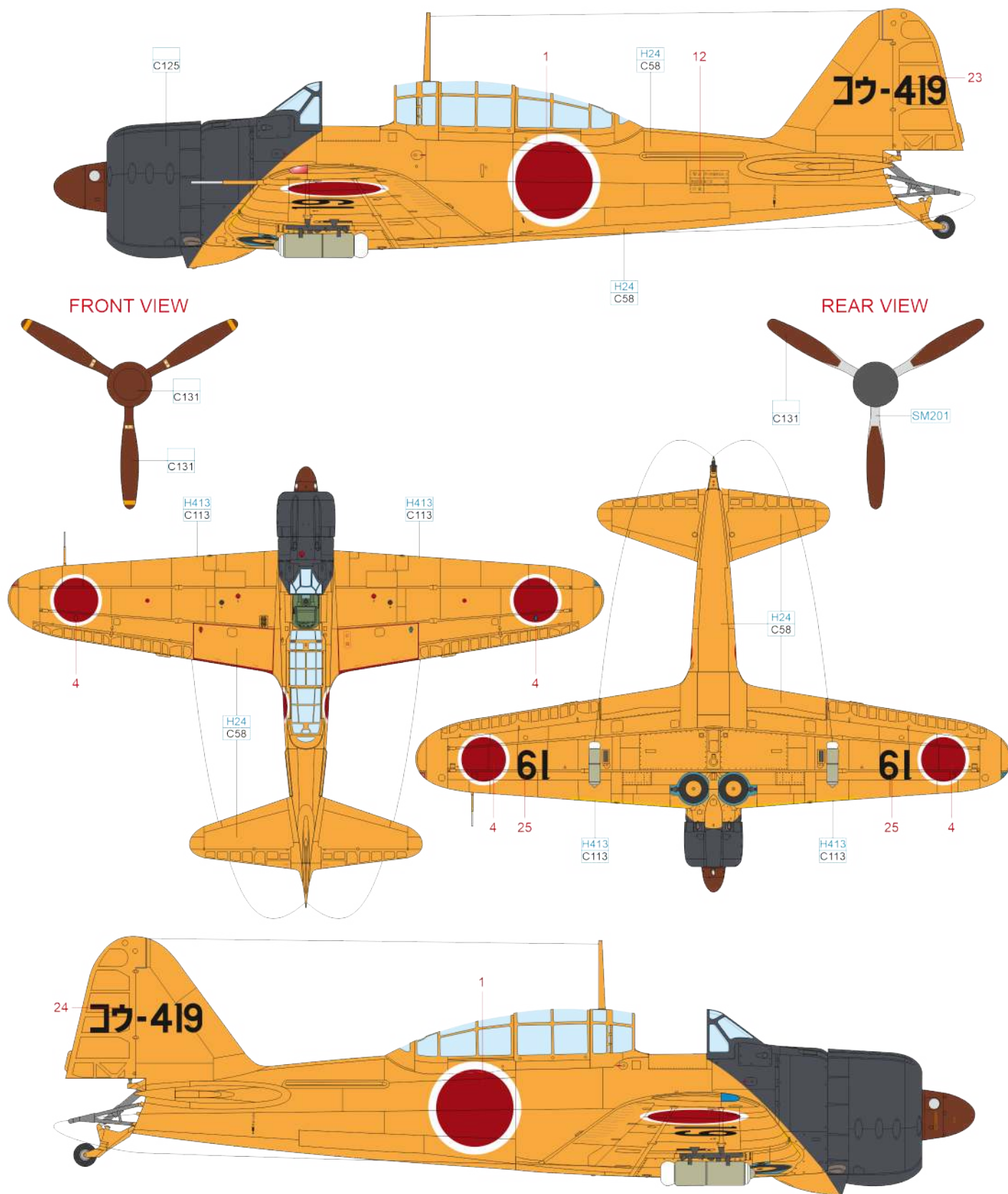
Označením této výcvikové jednotky jsou znaky Katakany Ta a I. Druhá Tainan Kōkūtai byla založena v dubnu 1943 jako operačně výcviková jednotka. Její domovskou základnou byl opět Tainan, tak jako u předchozí jednotky s tímto jménem, z níž se na konci roku 1942 stala Kōkūtai 251. Když začaly v druhé polovině války spojenecké nálety na Tchaj-wan, letci z Tainan Kōkūtai (II) se zapojili do jeho obrany. Dostávali se do boje jak se čtyřmotorovými bombardéry se základnami v Číně, tak i s letouny US Navy. Prvním velitelem jednotky byl nám. kpt. Shigematsu Ichimura, který zastával v roce 1940 funkci velitele 14. Kōkūtai v Číně. Nejznámějším instruktorem, který u jednotky sloužil, byl vrch. podd. Takeo Tanimizu, eso s 18 sestřely na kontě. V lednu 1945 byla z části jednotky zorganizována speciální útočná skupina a zúčastnila se kamikaze misí.

SILVER	H8 C8	RED BROWN	C131	SUPER FINE SILVER	SM201
DARK GREEN	C15	YELLOW	H413 C113	ORANGE YELLOW	H24 C58
				COWLING COLOR	C125

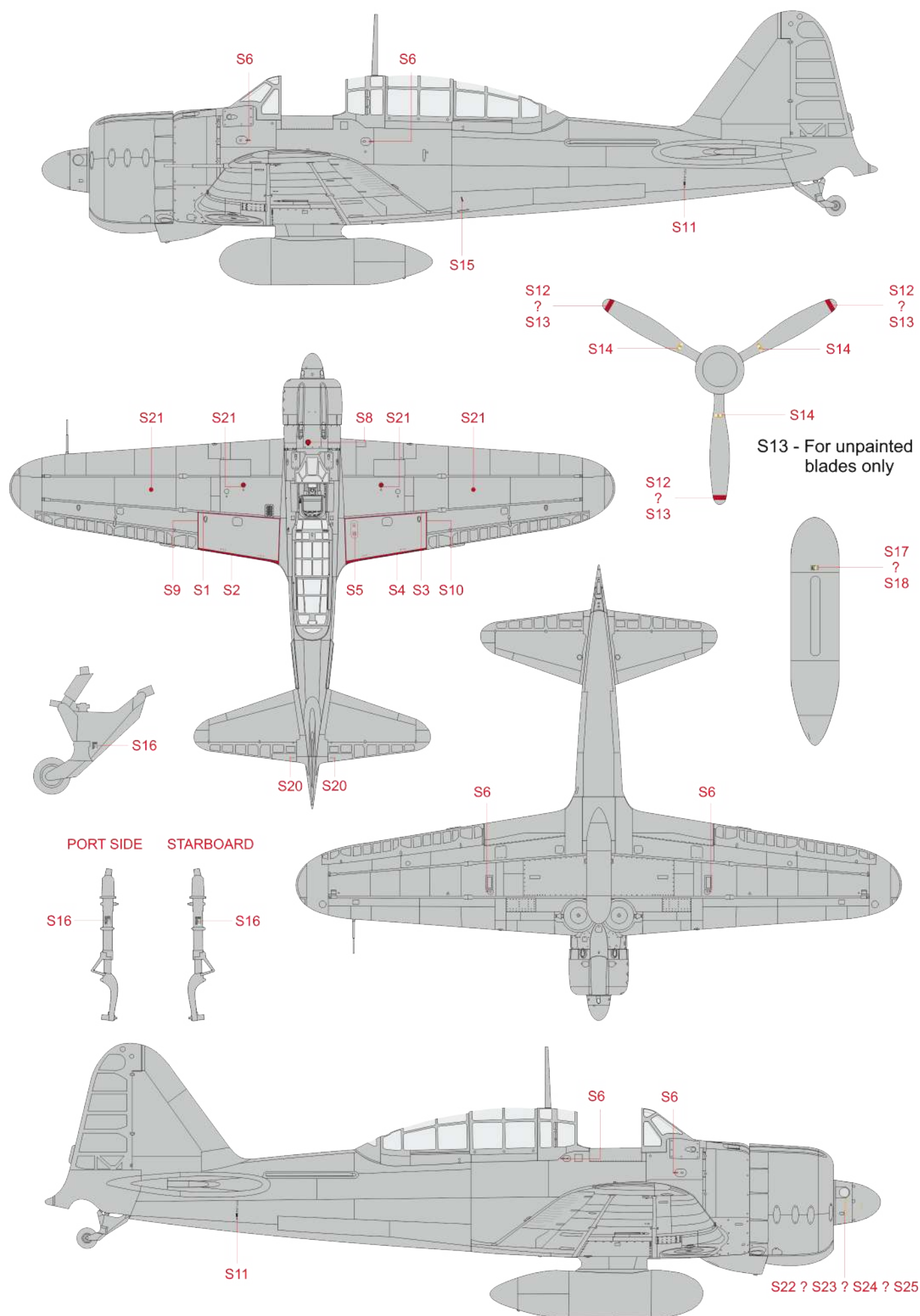
F Kōnoike Kōkūtai, základna Kōnoike, Japonsko, 1944

Kōnoike Kōkūtai byla založena v polovině února 1944 a prováděla výcvikovou činnost až do poloviny prosince 1944. Mezi její instruktory patřili například podpor. Shigeo Sugi-o, který měl na kontě více než 20 vítězství, praporčík Momoto Matsumura (13 vítězství) nebo poručík Sumio Fukuda (11 vítězství). Oba posledně jmenovaní zahynuli v říjnu 1944 během bitvy v zálivu Leyte jako příslušníci palubních stíhacích jednotek. Již během bojů o Filipíny vyčlenila Kōnoike Kōkūtai ze svých řad dobrovolníky pro speciální útočné mise. Konečná fáze výcviku těchto letců kamikaze byla dokončována na Tchaj-wanu. Základna Kōnoike měla dvě hlavní vzletové a přistávací dráhy o délce 1 800 a 1 400 metrů, disponovala ale i řadou menších VPD. Během podzimu 1944 se letiště Kōnoike stalo prvním z několika základen pro Kōkūtai 721, jež se připravovala na nasazení raketových letounů MXY-7 Ōka. V polovině února 1945 se letiště stalo terčem devastujícího náletu letounů US Navy. V okolí této základny jsou dodnes zachovány některé betonové hangáry.

RED BROWN	C131	SUPER FINE SILVER	SM201
YELLOW	H413 C113	ORANGE YELLOW	H24 C58
		COWLING COLOR	C125

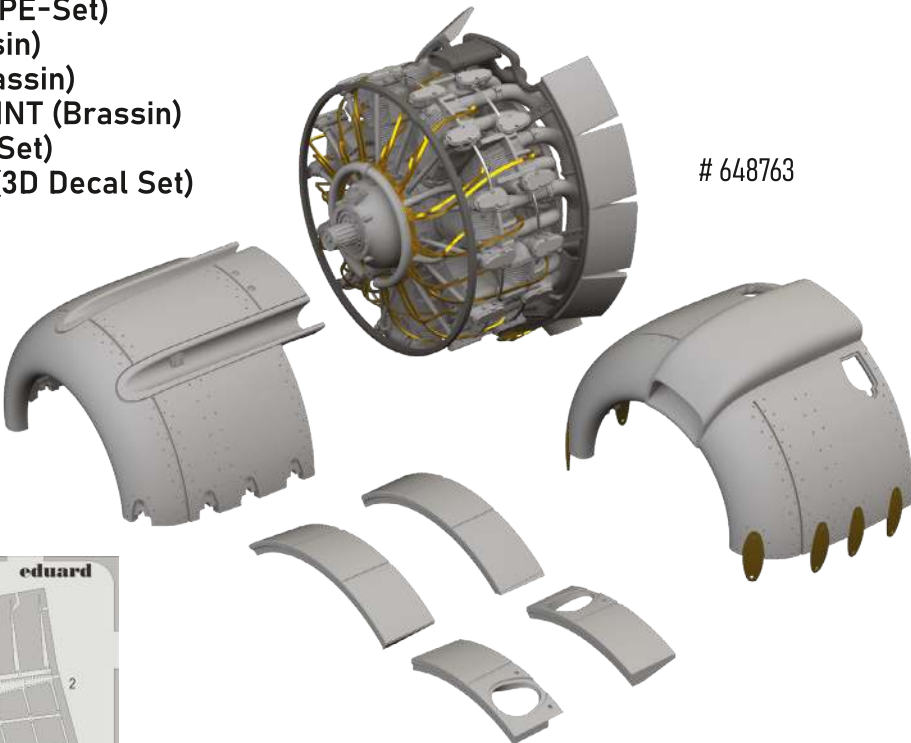
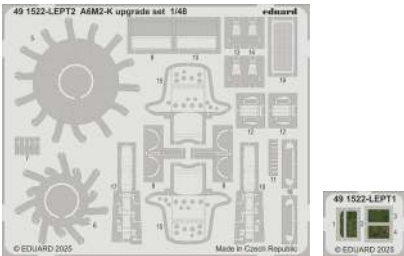
eduard

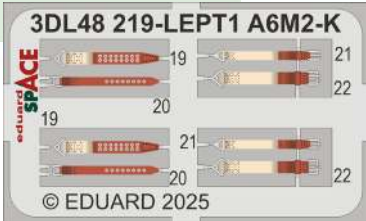
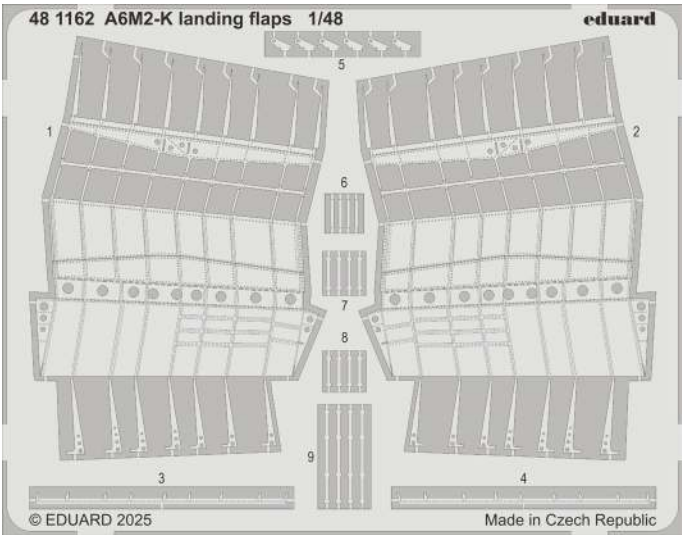
Eduard goodies for

A6M2-K 1/48

- 481162 A6M2-K landing flaps (PE-Set)
- 491522 A6M2-K upgrade set (PE-Set)
- FE1526 A6M2-K seatbelts STEEL (PE-Set)
- 648694 A6M2 engine PRINT (Brassin)
- 648722 A6M2 exhausts PRINT (Brassin)
- 648763 A6M2 engine complete PRINT (Brassin)
- 3DL48219 A6M2-K SPACE (3D Decal Set)
- 3DL48231 A6M-2K seatbelts SPACE (3D Decal Set)
- EX1112 A6M2-K TFace (Mask)

648763

648694

